

N. 10
497

ശ്രീ വിവേകാനന്ദ സഭയും S

ക്ലാസ് 100 ട്രാം.

51/152
51/526

ശ്രീ സ്വാമികളുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ,
ലേഖാ സ്ഥലം, സ്പംഭാഷണ
ക്ഷരാപ്പുകൾ മുതലായ
വകുളിൽനിന്നും
ശൈവരിച്ചലും.

പ്രശ്നാലക്ഷ്യം പ്രസിദ്ധീകരണ മുംബെ,
ശ്രീരാമകൃഷ്ണ സേവാമാറ്റിരം,

P. O. ചാലുപ്പറം, കോഴിക്കോട്.

സെപ്റ്റംബർ 1962]

[പ്രതികൾ ത000.

മതിരു യാ
425

വില ക്ലാസ് 4.

29/1602/1
ബിലേറ്റ്
ബിലേറ്റ്

గ్రీ వివేకానంద సమేశ్రమ. S

କବିତା ଭାଗ ୦

51

5/15

ଶ୍ରୀ ସୁମିତ୍ରାକୁମାର ପ୍ରମାଣେ,

ଲେଖକ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାନୀ

ക്ഷര!പുക്കൾ മുതലായ

വകളിൽവിന്നും

ପ୍ରମ୍ପାଲୁଙ୍କେତ୍ତିଳୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧିକଣା ହୁଅନ୍ତିରୁ,

ശ്രീരാമകൃഷ്ണ സേവനമാദിരം,

P. 101, ପାଦ ପ୍ରାଣ, କୋଡ଼ିଫେଲ୍ଡ୍

କଣ୍ଠ ପାଦିଲେ]

[പ്രതിക്രിയാ ഫോം]

ମହାରାୟ ଯଜା
ଶ୍ରୀ

വില അംഗ 4.

സവാദകൾ,

സപ്രാഥി എലെജാരാവറൾ,

അരാമക്കുള്ള് സവാമൻഡിം,

P. O ചാലപ്പറം, കോഴിക്കോട്

ചക്രവർക്കാശി,

അമീത് നിംഫാനു സപാമികരം

ഉസിലസൾര്.

അരാമക്കുള്ളാനും,

നാംഗാളിർ.

ഓപ്പേഷൻിക്കണ്ടം വിലാസം:—

മാനേജർ,

പ്രമുഖക്കേരളം അവധില്ല്,

P. O. ആലപ്പുഴ,

തിരുവിതാംകൂർ.

മാനേജർ,

അരാമക്കുള്ള സവാമൻഡിം,

P. O. ചാലപ്പറം,

കോഴിക്കോട്

കണ്ണൽ പ്രിൻസിപ്പ് വർക്ക്,—കണ്ണൽ

ഒ പേരു.

“എന്നിക്കോ ലോകത്തോട് ദൈ സന്ദേശവാക്കു പറവാൻ
ണ്ട് അതു വിഭ്യമായും, ഭാവിത്യപ്പൂർവ്വി വിചാരപ്പെടാതെ
യും തൊൻ പറയും. പരിപ്പൂരിക്കുകൾ തൊനാംകന അവ
രേഖരേക്കാളും വലിയ പരിപ്പൂരി, എന്ന ചുണിക്കാണിമുള്ള
കൊട്ടക്കം. അവർ അഞ്ചുമിന്നും ചില ചില്ലു പരിപ്പൂരം
മിന്മാറ്റും വരുത്തുവാൻ ശ്രദ്ധയിക്കുന്നു. തൊനാവരുടു, സ
മുലം—ആരുലശാഖാവം—പരിപ്പൂരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധയിക്കുന്നു.”

ആ വിവേകാനന്ദ സപാമിക്കുന്നു.

“....ആപ്പിവേകാനന്ദ സപാമികളുടെ വിചിത്ര ശ്രൂഢാ
യങ്ങളും, ഉജ്ജപ്പാദ്യോഗകളും, അതി ഭാസുരമായ ജീവിതവും
മിന്ത്യസ്ഥാനത്തിലും, ലോകത്തിലെ ഇതര ജാതികളിലും
മഹിമയും നന്ദയും എറിയ കൈ പ്രഭാവം ഉത്തിപ്പിച്ചിട്ടി
ക്കുന്നു, എന്നാം പക്ഷാന്തരമില്ല. കാഡം ചെല്ലുന്നരാ
റും അദ്ദേഹത്തിനാൽ വാന്നിയുടെ ബാലവും, തെളിച്ചുവാ
ക്കിച്ചുടി വരുന്നതെങ്കിലും. മിന്ത്യസ്ഥാനത്തിന് നും ആഡ
ജീവാത്തിൽ നാല്ലുത് തുച്ഛമായ കൈ സ്ഥാനത്തു് അതു പുത
ഞ്ചിപിംബം ശോഭിക്കുന്നു വിശിഷ്ടമാണും, ഡിരുന്നാം ശ്രൂഢാ
അംഗങ്കം മഹാപുജയ്യന്നാണും, സംഘടപികളും, സൗഖ്യാക്കളും
ശ്രൂഢിരതാജ്ഞളും ഭാരതാരാധന ചെയ്യുന്ന സീപുരണി
യവും, ചിത്രംജീകര്യം, മ്രാന്നമബലോത്തേജകരും ശ്രദ്ധ
ഇം കാലഃത്രു് ശ്രീ വിവേകാനന്ദ സൗത്രധ്യാരൻ ‘ഭാരതവാജി
വൻ’എന്ന നാടകം നടത്തുന്നു.....ഭോക്തവിനു് പ്രാ

எனவேயுமான கை ஸ்ரீரங்கம் நிற்கின்றதாயினா அல்லது மத்தினர் ஜோலி; அது விழ்சிக்கையும் செய்து. எஸ்பா குரிக்குவலுதிக்கலையும் அல்லது மத்தினர் நோட்டு எடுத்தி. ஶ்ரீ ஸ்ரீமத்து ராமநாத பராய்னா:—“கை விசாரமே ஏது என்ற தலையில் ஜபதிஷ்டுக்காண்டிரங்காஷ்டு—லாந்திய ஜாஸ் டும்பென் உலரிக்கைதினாஷ்டு கை யறுது தயாராகவிடுக; அது ஸாயிக்கையும் செய்து.” அரல்புராதேநாவனோஷ்டாவும், கை அதுதுலவரிஷ்டாரிஷ்டும், ஹாரதஜாதிஷ்டுட சலவன்றுஞ்செலூ ஸ்பஷ்டுமாயி களை ஸ்பஷ்டுபந்திஷ்டும், ஶோதாலாவிசய கிருமனி ஸமேதம் வீசுக்கிஷ்டு சீர்க்காஷ்டிஷ்டும், ஸ்ரீநிவார்த்த ஸ்ரீநூரா ஸிஷ்டும் அதுகிறங்க, அது மஹாபுத்ரங்க...”*

ஈது திவ்யாதூவினால் ஸம்பாஸிஷ்டி கடை ஸ்ரீரங்கமலை, அரங்கேயத்தில்கள் உச்சப்ளாஸ்தி, உக்ஞோயஜாக்ஷதி, காலாநாஸ்தி, அதுவு ஏதானா ஸங்கேஸ்தி மாஸி ஹூ முமை டோத்திரை அதிவாஸி விசாரண. ஹதிர் செந்திடுகிற எஃபூ ஸங்கேஸ்தி ‘அ வெ உம கே ர ஜி’ திரிக் காரோ ஸங்க்ஷபாஸி பிரஸிஜ்சிகரிடுகிற ஶ்ரீ ஸபாமிகத்திட அ ஸஂஸாரம், வேவாணம், ஸஂநாஸி ஸாக்ஷரிப்புக்கும் முதலாகவகூறியினால், “SWAMI VIVEKANANDA ON INDIA AND HER PROBLEMS.” எப்பா பூஸ்க அதிர்வினால் சேவரிசுதாஸ்

20 m°,

ମୁଦ୍ରଣ ନଂ.

ശ്രീ മ തോ

വിവേകാനന്ദസ്സ് പ്രാഥികാരം.

എറിംഗാമത്രുള്ളഭിവേഗങ്ങൾ പ്രധാനപ്പെട്ടിരുന്നു അതായാ ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്സപാമികളിടെ ജീവിതവും ഉപഭേദങ്ങളും എത്രതേതാളിലും അല്ലോച്ചിക്കുന്നാണോ, ഒരുത്രതേതാളിലും കെ.ടി, വിശ്വാസം, ബൈബിൾ, ജീവണേഖാതല്ലൂർത്ത ഇവ വാംശികമായുള്ളതിനു സ്വന്ധാനമുണ്ടാക്കിയിരുന്നു.

എറിംഗാമാളും മഹാരാജാൾ‌ലോ മഹാസ്താൻ‌ലോ എന്നെന്നു ഗ്രാതിങ്കത്താൽ ശ്രീമാമത്രുള്ളഭിവേഗങ്ങൾ ചാരണാട്ടം ലഭിക്കുന്നതാണോ, അദ്ദേഹത്തിനിശ്ചാർ കൂപ്പള്ളു പാത്രിഭിജിക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സംശയിച്ചു. ശ്രേംഗംര പരമഭക്തരായ നാക്കുർ റാജ ചാരുട്ടരത്വാർ വൈദാന്തികവച്ചാണ് എന്നിക്കു ആളുപ്പെടുത്തി ദിനാം ലഭിച്ചുമുള്ളേണ്ടി. ഒരു ഉത്സവം പ്രമാണി ചു ഭഗവാന്നോയും ദാരോഹം ഭക്താന്നോയും റാമചന്ദ്രൻ തന്നെന്നു വൈദാന്തികരിൽ കണ്ണിച്ചു വരുത്തിയിരുന്നു. അനന്തരാജായാണ് ശ്രേംഗംര ഭക്താന്നോരത്തെ ഇടയിൽ ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്സപാമിയേയും ഏതൊക്കെയും ശ്രദ്ധാനന്ദം അഭ്യന്തരാക്കി കണ്ണത്രു് എന്നു തോന്തരം നാ. ക്രമേണ നോൻ ദഹിണ്ണോസ്പരശത്തിൽ കൂട്ടാട്ടുട ദോക്കാൻ തുടരി തുടരി. ശ്രേംഗാമായും ദാരോഹത്തിനിശ്ചാർ ഭക്തരുടെയും ആധ്യാത്മികവികം അറിവാണും ഇടരാണും. സ്വാമികളും തുട്ടി ബന്ധുത്വം ക്രമേണ ഗാന്ധാരിതാരീണും. അക്കാലത്തു സ്വാമികളുടെ വൈദാന്തിക ചിവസരും ശ്രേംഗംര ദക്ഷാന്നാരെല്ലാവളംതുട്ടി ശ്രേംഗംര ഉദ്ദേശംബുദ്ധിയും നിസ്സംഖ്യീചിത്തത്തും ധാരി ആഡലോചിഷ്കയും, സക്കാർത്തനാശി

ಹಿಂ ನಡತ್ತತುಕಯ್ಯಂ ಚೆಪ್ಪಿತನೆ. ಶೇವಾಗೆನ್ನರ ಉಕ್ತಾನೂರ್ಜಾದ್ವಾಂತ ತ್ವಿ ಏಷ್ಟಾಫ್ಲೋಫ್ಲೋಂ ಹುರಿಕಣಂ, ಏಣಾಳ್ಲಿ ಅಭಿರೂಪಂ ಪ್ರಬುಲ ಮಾತಿ ಏಣಾಂಕಣಾಯಿ. ಶೇವಾಗೆ ಹುತರಿಂತರ್ತು ಕರೆತಿವಸಂ ಈ ಕಹಿಣೆಗೆಸಪರತ್ತತವಯಚ್ಚೊ ರಾಮಚಾರ್ಗ್ರಂಥಾ ಹುತ್ತಾಕಣ ಪ್ರಾಣತ್ತಾ:—
 “ಹೋ ರಾಮ! ಹುಂ ತಾರಕಾನ್ ಏಣೆಗೆನ್ನರ ಘೃಂತಾಮಯೆಯಂ—ನಿ ಐತ್ತಿಕ ವೆಗಾತನಿಯ ತಾಮಸಿಕಾಕ್ರ. ಅವಗಾ ಏಷ್ಟಾಫ್ಲೋಫ್ಲೋಂ ಏಣೆಗೆನ್ನರ ಉಕ್ತಾನೂರ್ಜಾದ್ವಿತ್ವಿ ಹುರಿಕಾಗೆ ಅತ್ಯಾರ್ಥಾಂತರ್ತು.” ರಾ ಮಚಾರ್ಗ್ರಂತ ಅಪ್ರುಕಾರಂ ಸಮಂತಿಕಯ್ಯಂ ಅರಣಾಧತತ ಏಣಂಥ ಅರಿತ್ವೇಹತನಿಗೆನ್ನರ ವೆಗಾತನಿಯ ತಾಮಸಿಕಾಗೆ ಪರಾಯಕಯ್ಯಂ ಚೆಪ್ಪಿ. ತೊಗೆ ಅರತ್ತಾವೋಲೆ ಚೆಪ್ಪಿ. ಹುಪ್ಪಾರ್ಮ ಸಪಾಮಿಕ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿಕ ಕಾಣಾಗಂ, ಅರಿತ್ವೇಹತೆಂತಾಂತ್ವಿ ಸಂಭಾಷಣಂ ನಡತಾಗಂ ಏಣಾಂಕ ಬಾಸ್ಕಾಂತ್ರಾಂಕಾಯಿ. ಏಷ್ಟಾರ್ತಾತ್ತಾತ್ತಿಂ ಅರ ದತ್ತತು ಯರಿಬಯಾಪ್ತಿವೋ ಅರತ್ತಾರ್ತಾತ್ತಾತ್ತಿಂ ಅರಿತ್ವೇಹಂ ಈ ವಹಿಯ ಮಹಾಂಬಾಣಣಾ ತೊಗೆ ಕಣ್ಟ. ವಿಶೇಷಿತ್ತ ಕಹಿಣೆಗೆ ರತನಿಯ ಶೇವಾಗೆನ್ನರ ಸಮಿಪತ್ತತವಯಚ್ಚ ಸಪಾಮಿಕಾತ್ತ ಕಣ್ಟ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸ್ತಾಂ ಶೇವಾಗೆ ಅರಿತ್ವೇಹತನಿಗಣ ಏಂತ್ರ ಉಪ್ಪಿವುಂ, ಗಂ ಶೀರ್ಷವುಮಾಯವಿಯಂ ಸ್ನೇಹಿಕಣಾ, ಏಣೆ ಏಣಿಕ ಮಣಿಸ್ತಿರ್ಪಾಯಿ. ಶೇವಾಗೆನ್ನರ ತುಚ್ಚಕೊಣ್ಟ ತೊಗಂ ಸಂಪೂರ್ಣಾಸಿಯಾಯಿ. ಕಾಲಾತ್ಮಕಣ ಸಂಸಂರಖಾಣಾಯಾವಾತ್ಸಾಹಿಸ್ತಾಂ ಸಪಾಮಿಕಿತ್ತಿಂ ತ್ರಂಜಾ ಆಂತ್ರಿ. ಏಣಾಂಕ, ಸಪಾಮಿಕಿತ್ತಿಕ ಅರತ್ತಾಜಪಲಮಾಯ ತೆಜಿಸ್ತಂ, ಹಾಜಿಸ್ತಂ, ಪಿಂತ್ರಿವುಂ ನೋಡಬೋಲ್ಪಾ ತೊಗೆ ಈ ಚೆರಿಯ ನಹಿ ಗ್ರಾತತಪ್ಪಾಲೆಯ್ಯಂ, ಅರಿತ್ವೇಹಂ ಘಣ್ಣಿಂಚಾರ್ಗ್ರಂತಪ್ಪಾಲೆಯ್ಯಂ ಅತಿ ಗಣಣ ಏಣಾಂಕ ತೊಣಿ. ಕಾಣಿಷ್ಠಾ ಉಪ್ಪಾಗಣತಿಯ ಶೇವಾಗೆನ್ನರ ಓಂಗಾರಿಯಿ ಕಿಂಬಾಪ್ಪಾರ್ಮ ಸಪಾಮಿಕರಿ ಸಂಪೂರ್ಣಾಸಿ ಶಿಂಪ್ರಾಂತಾರಾಯಪ್ಪಾಂ ಕರಬಿಂದ್ವಾಚತ್ತಂ ಅರಿತ್ವೇಹತನಿಗೆನ್ನರ ಸೇವಿಷ್ಟಾಯಿ ನಿರ್ಯಾಗಾಂತ್ರಿ. ನಾಣಾರ್ಪಂ ಸಪಾಮಿಕಿತ್ತಿಕ ಗೆತ್ತತತ್ತಾಯಿ ಶೇವಾಗೆ ಸೇವಿಕಾಗೆ ತ್ರಂಜಾಯಿ. ಅದಿತೊಂ

കൂടി ഗാന്ധുചച്ചയും സാധനങ്ങളാലിക്കഴിം തീവ്രമായി നടന്നു.

വർദ്ധിപ്പിത്തിൽ സമാരതച്ചക്ഷണം, വ്യാപ്തിക്കൂടി സപ്ലാവമായിരുന്നു. ബാലുകൾക്കും ദിവസവരുത്തിക്കും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. പിന്തുവിശ്വാഗാനന്തരം സപാമികളിടുന്ന കുദുരുവാത്തിലെ ലേഷകീക്കവസ്ഥ വളരെ കിഞ്ഞമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മണിഗണം കൊണ്ട് വളരെ അരക്കപ്പോൾപൂട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതനാർ അറിത്തുറും, അംബാതേയും, —തുറന്നും, കളിച്ചും—അദ്ദേഹത്തെ സമായിച്ചിരുന്നു. സപ്ലിം പണവും കൊണ്ട് സപാമികൾ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് വരുമ്പോർമ്മ വഴിമല്ലെങ്കിലും സ്നേഹിതനും ഭരതമാഡാവത്താൽ വിചനനായിരിക്കുന്ന എന്ന കേട്ടാൽ ഉടൻതന്നെ ഒരു ഘണം അയാൾക്ക് കൊടുത്തു തുറന്നുമസ്സുനായി വൈന്തിംഗലക്ക് മടങ്ങും. അമ്മ ഇപ്പു കാരം ചോദിക്കണം:—“ബിലേ!— ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ വിളിക്കുന്ന കാമലാപ്പേരും—ഇന്ന ഘണം ഒന്നും കിട്ടിയില്ലോ?” അപ്പോൾ സപാമികൾ:—“ഇന്ന് എഴുപിനെന്നെയെങ്കിലും റാത്രുക; ഇന്ന് കൊമില്ല.” എന്ന പറയും. ഇപ്പുകാരം പരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും കിഞ്ഞുവേണ്ടി തന്നെ ഇംഗ്രേഷ്യരും വള്ളമിക്കിയിരിക്കുന്നും കാരം പണവും വന്നുചേരും. ഉടൻതന്നെ അതെത്തുടരും അമ്മയുടെ കുറീത് കൊടുക്കണം. ഇപ്പുകാരമുള്ള ഭാരോ സംഭവങ്ങൾ മിക്ക ദിവസവും നടന്നിരുന്നു. കാലിപ്പര ഉള്ളാന്തത്തിൽ ശേരാവന സെവിച്ചുകൊണ്ട് ഞാന്തുമ്പാറ്റു കുറ മുത്തുക സംഭവമുണ്ടായി. ഞാന്തുമ്പിടെ സതീത്യനായ ദോഗം ഓസപാമി ഇപ്പുകാരം സപാമികളുടെ പരഞ്ഞു:—“ഞാന്തുമ്പിടെ ഗ്രാമത്തിൽ കുറ സ്കൂളി വിധവയായിരിക്കുന്നും. കൊണ്ടുകട്ടിക്കഴിയുണ്ട്. അവർ വളരെ ദരിദ്രംണും. അവരെ നോക്കാൻ അതുകൂടംതന്നെ ഇല്ല. അവരും ഇപ്പോൾ വളരെ കിഞ്ഞ

അതിൽ അകാള്യപ്പട്ടിംഡനം. മുമ്പ് ഉറപ്പിക്കാത്തില്ലോ ഈ പ്രോഫീ കട്ടിയാലെങ്കിൽ അവശ്യ വലിയ അപത്തു നോരി ടം.” ഇതു കേട്ട സ്ഥാമികൾ ചിന്മാക്കലനായി. അനും തെ ഞാളിൽ മിക്കവതം സ്കൂൾ കട്ടികളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സ്ഥാമികൾ കൂട്ടി ഘും പണമില്ലെ. എന്നിലും ദാത്രും സേവിംഗ് സ്കോക്കിൽ എ താനം ഉറപ്പിക്ക ഉണ്ടാക്കിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സ്ഥാമികൾ ഏറ്റോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “താരകജ്ഞേഷ്ഠ! നിഖാദപ്രശ്ന സ്വന്നാസിയാണില്ലോ. ചാന്ദനകൊണ്ടു റിംഗ്പോക്കൽത്താവല്ലോ? വിപന്നായ ഇല ദാരിക്ക് മുന്നുറപ്പിക്ക അവലുമണ്ട് ഇ പ്രോഫീ തന്നെ ബാഹിപ്പിനിനും മുന്നുറപ്പിക്ക എടുത്തു തനി കു. അഭ്യുക്തിയിൽ എന്നും ഏതുവിധാവും വണ്ണം ശേഖരിച്ചു ഇം വിപന്നായും വിധാവയുടെ സകടകത്തെ നിവർത്തിക്കും? തോൻ “താം” എന്ന മാത്രം പറഞ്ഞു് ബാഹിപ്പിനും ദാ ണം എടുത്തു സ്ഥാമികൾക്കു കൊടുത്തു. ഉടൻതന്നെ സ്ഥാ മികൾ അതു യോഗാനന്ദനയ്ക്കു കൂട്ടിൽ കൊടുത്തയാണു.

ഈവിധ സംഭവങ്ങൾ സ്ഥാമികളുടെ ദൈഖ്യത്താലു തനിലെ ദയാലാവത്തെ കാണിക്കുന്നു. പിന്നീട് അരു ദയ എ മുമാത്രം വികസിച്ചു എന്നുള്ളിരു ഭാരതവും, എന്നവേണ്ട അ സ്വരാജ്യങ്ങളിലും ഇപ്രോഫീ അരിംഗാന്ധിട്ടണ്ട്; ഇന്ന് അറബിയു യും ചെയ്യും.

കാൾഡുര ഉള്ളാനത്തിൽ ശേഖരാ സേവിച്ചുകൊണ്ട മിക്കവും വേദാന്തശാസ്ത്ര ചെച്ചും, വൈദാഗ്ര്യഭാവവും വ കൂടാം പ്രശ്നവമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ക്രാഡിവസം വേദ്യ നു സ്ഥാമികൾ ശേഖരാനെ ശാരിഷ്ഠകാതെ എന്നായും, അ ക്ഷേണനന്ദസ്ഥാമിഡേയും ത്രട്ടികൊണ്ടു്, ഇതൊരാവേദരാഗ്രാഡുകളും ടെ ജീവദപിഗ്രമായ ബുദ്ധദേവൻ തവസ്സുചെയ്യു സിലബിഡു മുമ്പിച്ചു സ്ഥലമായ “ബുദ്ധഗയ്”യിലേക്കു യോംഡി. അ

വിട എത്തി ബുദ്ധിവെൻ്റു സിഖാസനത്തിൽ ഇങ്ങനു സ്വാമികൾ ഗംഭീരധ്യാനത്തിൽ മഹാനായി. തെങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ട് വശത്തും ശ്രൂതി യുഗാംശവാൻ തുട്ടാണി. സപ്ലൈനേരം ഗംഭീരധ്യാനം ചെയ്തെങ്കിന്നു സ്വാമികൾ പെട്ടെന്നു ബാലമന്നപ്പോലെ നാട്ടവീഴ്പ് വിടകയും, പിന്നീട് അതു ചുത്താിൽ കരഞ്ഞു എന്ന ഏക്കിളിടിക്കയും ചെയ്തു. വീണ്ടും ധ്യാനത്തിൽ മഹ്മാദായി. ധ്യാനം കഴി അഞ്ചുംനാറംപ്പോൾ ഇതിന്റെ കാരണം ഞാൻ ചോദിച്ചു. അതിനു സ്വാമികൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—“ധ്യാനം ചെയ്തുചെയ്തു” എന്നിക്കു ഇപ്രകാരം തോന്തി. ഇന്നാറാലംഉത്തിനായിക്കാണു മഹാമുദ്ധയായ ബുദ്ധദേവൻ രാജും, മാതാപിതാർ, ക്ഷേമാർ, ഭായ്യും, പുത്രൻ ഇവരും ഏല്ലാം രൂചിച്ചും ഇവിടെവന്നു അതിക്കാംബന്നയും തപസ്സിലും, സമാധിയിലും മഹാശാഖി. അതുവും! അതു മഹാപുജയൻ എവിടെ! അതു മഹാപുത്രൻ നു കാണാനില്ലെല്ലോ! ഇപ്രകാരംഇളു വിരാധചിന്ത മനസ്സിൽ ഉചിച്ചപ്പോളാണ് ഇം അവസ്ഥ വന്നതു.” മുൻപാവി സം ബുദ്ധഗയത്തിൽ ധ്യാനം, അപസ്ഥി മതലായവ ചെയ്തു; അതുതും അനേക സ്വല്പത്തിൽ നോക്കി; പിന്നീട് റാക്കളുന്ന നബിയിൽ സ്ഥാനാടികൾ ചെയ്തു വീണ്ടും കാണിച്ചുരത്തിലേക്കു മട്ടാണി. അപ്പോൾ സ്വാമികളുടെ അഭർണ്ണാംകാണു സന്ന്ദാ സി ശിഖിക്കാരെല്ലാം വളരെ വ്യാകുലരായി ശ്രവാൻറു അടക്കായി മനോവേദനയെ അംഗികിച്ചു എന്നും, അപ്പോൾ, “പാമര സനിനാ ഒകളിന്നുനാം പക്ഷം ഇടപ്പെടില്ലോ” അബുസ്യലഭജ ഇതു പറന്നുചോധാലും അവിടെതന്നെന്ന വീണ്ടും മട്ടപിബയുന്നതുപേഠലെ നാരേന്നും ചുറിത്തിരിഞ്ഞു വേഗത്തിൽ ഇവിടെതന്നെ വരും, നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടുണ്ട്.” എന്ന അശ്വം പറഞ്ഞത്തായും തെങ്ങൾ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ കേട്ടു. വംസ്യുവത്തിൽ അതുവൊലെതന്നെ സംബന്ധിച്ചു. നാലം ചി

വസം തങ്ങൾ കാഴ്ചിപ്പാ ഉള്ളാനലേവനത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തി.

ശ്രവാനൻറു മഹാസമാധിക്ഷയേഷം സ്പാമികർ സന്ന്യാസി സതീത്വ്യം രഹസ്യരി വളരെ ചിന്തിതനായി. ഇതു ദിവസം ഒരുമിച്ചിന്നും ശ്രവാനൻറു സേവാക്രികൾ ചെയ്യുള്ള കൊണ്ട് അവരുടെ ഏദയത്തിൽ വളരെ ദുഃഖമായി ഭാത്രം ധാരാക്കാരിച്ചു. അതിനെ പെട്ടെന്ന ചേരിക്ഷവാൻ സാധിക്കായില്ല. ശ്രവാനൻറു മഹാസമാധിക്ഷയിൽ കഴിഞ്ഞു പത്രവതിനൊന്നു ദിവസത്തിനുകൂടം താൻ ഫുറാവന്നതിലേക്കു പോയി. ശ്രീ, ശ്രീമാത്രുദേവിയും, ഗോരണ്ടു സ്രീഭക്തകൾ, ക്ഷേഗ്രന്നു സ്പാമികൾ, അനുസ്ഥിതാനന്ദസ്പാമികൾ എന്നാംവരോടുള്ളട പുനാവന്നതിലേക്കു വന്നു. ഏപ്പുംവയം ശ്രവാനൻറു അന്തരം ഗഭ്രതനായ ബലരാമവസ്ഥിന്റെ ഗ്രഹത്തിൽ താമസിച്ചു. സ്പാമികളാകട്ടെ, സന്ധാസി സതീത്വ്യം രഹസ്യത്വം എന്നെത കിലും ഒരു നിജങ്ങളാസ്ഥലത്തു താമസിച്ചു ഭേദ, സാധന, ശാസ്ത്രചംഗം മുതലായവ ചെയ്തു ശ്രവാനൻ കാണിച്ചുകൊടുത്ത മനസ്സുജീവിതത്തിലെ ചരംമാദ്ദേശ്യമായ അത്മജന്മതാനം ലഭിക്ഷവാൻ യത്തിക്കാത്തണിനെന്നെന്നെന്നു വിചാരിച്ചു് അസ്ഥിരനായിത്തീനും. പെട്ടെന്ന ശ്രവാനൻറു പുതയാൽ അതിനു ഒരു മാർദ്ദം വന്നു. ശ്രവാനൻറു ഗ്രഹസ്ഥലക്ഷ്യതന്നും, ധനവാനമായ സൗംഘ്രാമാദിത്രും ഒരുപാടിവസം സ്പാമിയുടെ അടക്കാൻ ചെന്നു് വളരെ ദുഃഖത്വാടുള്ളട കരണ്ടുകൊണ്ടു് “നന്മ ഗ്രു! എന്നിക്കു ഒരു വഹിക്ക സഹായം ചെയ്യംമോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനാശസ്പാമികൾ ഇപ്രകാരം മറുപടി വരുത്തു:—“നിശ്ചയമായും ചെയ്യാം. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്നു ചെയ്യാനം താൻ സന്നദ്ധനാണോ ശ്രവാനവേണ്ടാ നിങ്ങൾ എന്നുത്തമാത്രം അത്മവുയാവും സേവയും ചെയ്തു!” സുരേന്ദ്രൻ അപ്പോറം ഇന്തിനെ പരത്തു:—“ശ്രവാനൻ എന്നോട് താഴെ ചെയ്യാംപ്രകാരം ചുഡായും. ‘സുരേന്ദ്ര! റീ എന്നതാണു ചെയ്തു’

തു? ഏനൊ അതുന്തം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി സേവിച്ച ഈ കെത്ത നാരെല്ലോം മീനാർത്ഥിനാമായിത്തുന്നുല്ലോ. അവരെ എല്ലോം ഒരു സമലത്തു് ക്രമിച്ച ചേഷ്ടക. അവരുടെ ജീവിതോടേ ശ്രദ്ധത്തെ സഹായമാക്കുന്നതിനു് അവരെ സഹായിക്കുക.” അതുകൊണ്ട് നീംബോടു തൊന്തം ഉള്ളവസ്തുക്കുടുന്ന സഹായം ഈ തുതനെ. ഗൈവാൻറെ സേവകനാശയ സഹ്യാസി കെരുന്നു രഹിയല്ലോം മുട്ടിട്ടുകൊണ്ട് ക്രമിച്ചുകുക. ദക്ഷിണാഫ്പോ അഗ്നിരം കുർക്കത്താല്ലോം റാട്ടവിൽ ഒരു വിശ്വനാസ്യലത്തിൽ സപ്ലീം വടക്കു ദയ ഗ്രഹം വാങ്ങിക്കുക. അവരെയെല്ലോം അവിടെ കുറഞ്ഞുകുകുക.” അപ്പോൾ സപാമികർ ഇപ്പുകാരം മറുപടി പറത്തു:—“തൊന്തം കാരണിവസമായി ഈ അനുഭവം ചൗക്കിൽ തന്നെ മഹാഭാഗിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഗൈവാൻറെ ഇത്തുണ്ടു് നീംബാർത്തകനു ഈ സംഗതി വരുത്തുവേല്ലോ. വേഗത്തിൽ തൊന്തം അതുവോലെ ചെയ്യാം.” വിനോദവിസംബന്ധം, ഗൈവാൻറെ ഒരു ക്രൂയിക്കാരം, തന്റെ പ്രാണാസ്ത്വം തന്നാഥയു് ‘ഭവാനമുച്ഛ്വാപാദ്ധ്യായനാ’ വിളിച്ചു് ഒരു ഭവനം വാടകുക്കുട്ടത്തു. ഗ്രഹം വളുതാരു ചാക്കം ചെന്നാതായിരുന്നു. അനീരുദ്ധര ഒരു മുറിക്കിൽ “ശ്രീത്രാ നാതിവിധായിനി” സഭയുടെ ഘസ്തകംശാലയും ഇട്ടിരുന്നു. ഇ ചുഡികളും അരു അഭിഭൂതവെച്ചു് അരു സഭയുടെ യേശവദാപരാ ദക്ഷകയും ചെങ്കും ഇരുന്നു. ശോഖം അഭിഭൂത മുരികളിച്ചായിരുന്നു എന്നാണെങ്കിടെ മംം. തന്മുഖിപ്പുംവരും അവിടെ ക്രമിച്ചു തുടി. സപാമികളും മിശ്വാരും വിശ്വിതനായി ജേരം, സാധാ, കിത്തനം, ശാസ്ത്രവംഡം, രവസ്സു മുതലായവ കുട്ടിയോടെ നടത്തിക്കാണുന്നു.

— അപ്പുകാലം ഇപ്പിനു കഴിഞ്ഞതിൽവിന്നു സപാമികൾക്കു വിശാലയങ്ങിൽ ചെന്നു തവസ്സുചെയ്യാമെന്നുള്ള അതുമും തോന്തി. ഒന്നാംബേം സത്തിന്റുമാരോടുകൂടി മിക്ക

லாய்களிலேகண பூர்வபூது. ஹத்திடஜீ ஸபாமிகது என்னால் கணாலாடு ஈத்தித்து கணாலாட்டுடி காசியின் செனை ஸப்லீகா லா தபாஸ்ஸுஉ செஜ் ஜன. ஸபாசிகரம் ஏகாகியிலாயி லி ஜ்ஜாமாய ஜெப்ரூநாதானிற தாமஸ்து. எதையும் மரை ஸம லாஞ்சிலூம் தாமஸ்து. ஹடஜீடஜீ டெஹிஷ்டுதுது. ஹடஜீ காஷ்டெ ஸபாஷ்கரம் டாஸ்பிசுரத்தில்செனை பாவாநினா ஸா ஏற்று விவராதாய ஜெபிசுஞ்ஜாவா காஸ்கயு, கி ரெத்திவ ஸா அஷ்டுவத்தைந்து தூத காமஸிக்கீஜு எ செஜ்திய னா. மொமைலாஞ்ஜித தெப்புஉ செஜீங் பூர்வதூதுதித் தா தீர்த்த பூவாஸு அட்டு ஸெக்டுத்துலாயிலூ. தென்ற தூத. உள்ளாயிழ்ன கை வீஷ்புர காந்தாரோஶம் பாடிவெட்டுத்தெகா ஸ்த ஸபாமிகரம் ஹஷி?கஶஞ்சுதானினம் திரிஷ்டுவனை. ‘மா ரூாஸ்?’ ஏற்று ஸயல்தொட்டு ஹஷி வீஷ்புரோந்துடி தாமஸி தீ. அரசூரம் ஸபாசிகது ரோஷ்பிட்டித்தொடி. என்ன ராத்ருமதேபு, ரூபாவாதாகிலுகை வோக்காதிலாவி ‘ராத்ரு ஸ?’ ஜங்கியாரித் ஹராஸி ரூபாவாய ரா ரயித்வளியின் கை கால் காலங்குவாசிக்கையும், ஸபாஶிகரம் ராத்ருஸித் ஸுவ கேட்காயிட்டிக்கை ஏற்று கேட்டு. அதனால்கொல்லு என்ற வள்ளி கையாகத வெட்குவை ஸபாஶிகரம் ஹத்தாயிழ்ன ஸமலாத்து கர கீப்புத்துவதனை. ஏற்று கால ஹத்தா ஸபாஶிகரம் ஹபு கால ராவாது:—“ஏற்று தாங்கஜெப்புத்துங் வள்ளா? மனி பொரத்து செனை பார்த்து கெட்டு வரிசுமீனை ஏற்றுத்தெய்து விவரிசுவியை ஜீதாயை. லூ ஹஷ்டுமித வள்ளபூ. ரூபாவாநுக்காா காநினாது திடா கை வள்ளதால் பிபாக்க வாதுக்காய்ச்சிதீ ஹஷ்டுக்கமநாயின் தெயா தபாஸ்ஸுஉ செஜீங்.” ரூபாவாக்காா காநினாது திடா கை ராத்ருஸித் வள்ளபூர்த்த ஸபாஶிகரம் ரோஶம் வாட்டி ஹஷ்டுக்கமநாயின் காலடி. ஹத்தா என்னால் துக்க. ०० வர

ഞാൻ:—“ഇപ്പോൾ റോമാലയൻകുൽ ടചന തവസ്സചെള്ളി ക്രാവന്നു തിരുപ്പ്. അരിങ്ങേട്ട ദേഹാധികം വരുത്താര മോശമായി വികസനം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഡിമാലയൻകുൽ പോകുന്നില്ല. നമ്മുക്കൊതമില്ല മന്ത്രിവേദ പോകാം.” അതിനുന്നതമായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:—“ഒരു ഗ്രേഡോയി ഉദ്ദേശ്യം തിരിച്ചു നിണ്ഠി ഷർപാ വനി വിശദമാം കൂടിഞ്ഞാണം നാനുത്തിൽ നിണ്ഠി മാറിപ്പാരത്തിലേക്കു പോകാം. സുവര്ണേഭി ദേഹമായാൽ ഉടൻതന്നു എന്നാലും വാംബാം.”¹ സാംഗ്രാമിം എന്നാൽ ഇപ്പു കീഴം പറഞ്ഞു:—“ശ്രീ; അടക്കാപിഡാലുകുംപില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ യിൽ അജാനയ വിട്ടു എന്നാൽ കരിങ്കാലു പോകുന്നില്ല. അങ്ങെന്നു കിശുവയമായും കൊൻ രംത്തിൽ കുറഞ്ഞുവച്ചാക്കം. ഇപ്പുകൂടം ഒരു അംഗമായുംമലത്തു രോഗവീഡിതനായി അഞ്ചു കീടരകളും, കൊൻ തവസ്സചെള്ളാൻ പോകുന്നും അഭ്യന്താരകളും സംഭവിക്കുന്നില്ല”² സ്ഥാനികളും അന്തു സമ്മതിച്ചു. ആറു ദിവസംതന്നെ കുടാം കുന്നുക്കായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

സപ്രപ്രകാഡം രംത്തിൽ താരസിച്ചുതിന്ത്യിൻപിന്നെ ഹിന്ദാപ്രയത്നത്തിൽ ചെന്ന തവസ്സു ചെയ്യുന്നാലും കട്ടുറും അദ്ദേഹം തിരികെ ചീണ്ടും ബലാംഘാംഘായി. മൃന്മാരു സർവിത്രുമാം ഓട്ടള്ളടക്കി ഫികാലയൻവിഭവ അഭ്യന്തര സമ്മാനാരം സമ്മാനിച്ചു, ഒരുപിൽ അദ്ദേഹം മൂല്യിക്കുന്നുവെന്ന ദശാരതായ തന്റെ സ്ഥിരം ആരംഭിച്ചു. സർവിത്രുമാംഭാടകളുടെ വരുത്താര സന്ദേഹമായി അംഗകാഡം തവസ്സചെള്ളു വാനിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രീതാന്ത്രിക രോഗം ബാധിച്ചതുകുണ്ട് ഏറ്റുവരും അവിടെന്നു താഴെ ഭരണി ‘ശിംട്’ പട്ടണത്തിലെ ഒരു വിനോദസാന്ദര്ഭത്തിൽ ഇരുന്നു. ശ്രീംതാന്ത്രിക ഘൃഞ്ഞിസൗഖ്യം ഉണ്ടി ചുതിംശേഖം സ്ഥാനികൾ ഏകാക്കിയുംയി രാജപുത്രനാശയിലും തിരിച്ചു. പോകുന്നുമും സർവിത്രുമാംഭാടകം ഇപ്പുകൂടം പറ

എത്തു:—“നിങ്ങൾ യമേഷ്ട്യോലെ സാധനഭ്രംഗകൾ എട തുക. ഞാൻ ഇപ്പോൾ എകാക്കിയായി സംശയിക്കും. ഈ നി കരകാലത്തേക്കു് എന്നെന്നു വത്തമാനമാനം നിങ്ങൾ അറിയുകയില്ല.” വാസ്തവത്തിൽ അന്തുയോലെതന്നെ സംബ വിച്ചു. എക്കേണാ മുന്നാവഡ്സാലും അദ്ദേഹത്തെപ്പുറി വി ശേഷിച്ചും തുന്നും അറിഞ്ഞതില്ല. ഇടപ്പുട്ടു് ‘കത്തു വാറിക്ക്’വിനും സപ്പള്ളം അറിഞ്ഞതിങ്ങാ. തുംബം അദ്ദോം കർക്കടയിൽ ‘ശരലംബസാർ’ മംത്രാക്ര താമസിക്കായായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു് കൈകിവസം മുഖ്യമാണെങ്കിൽ എഴുതിയ, വ തുപ്പവതിനൊന്നു വരുത്തും ദീർഘമായ ക്രൈസ്തവക്രിട്ടി. അ തിരികീനും അദ്ദേഹം മുഖ്യമാണെങ്കിൽ വരിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കി. പിന്നീട് ഒരു വത്തമാനവുമില്ല.

മുൻവിവരിച്ച സംബവങ്ങൾ എല്ലാം ഫുപ്പൻ—നാം, ഫുപ്പൻ—നാം ഇടപ്പും” നടന്നതു്. ഫുപ്പൻ എ പ്രിഞ്ച് മാസരതിൽ അദ്ദേഹം അംമരിക്കയിൽ ചിക്കാഗോത്തെ മഹാസഭയിൽ ഫിന്റുമ്മത്തെപ്പുറി പ്രസംഗിക്കാതിനാം കി പോകി. ഫുപ്പൻ—എ അദ്ദേഹം ഓരത്തിലേക്കു മട ക്കാം. കൂപ്പുക്കുവഴി അതുപോലും സിലോണിലാണിരിക്കിയതു് അ വിടെനീനും അദ്ദേഹത്തെ മദ്ദസിലേക്കു കുണ്ടാക്കു. ഞാൻ മംത്രിലെ ചില സന്ധ്യാസികളും ഫുപ്പും മല്ലം ഫുപ്പും കാക്കാലത്തു് മല്ലംവര മാത്രമേ S. I. Ry. ഉണ്ടായിരുന്നുള്ള—അദ്ദേഹത്തെ കാണാനാതിനായി ചെന്നിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒ ധൂംക്കായിൽ ‘ഓമാംമാമരാജാ?’വിശ്വാസി വണ്ണിക്കിൽനിന്നുമൊന്തി വജ്രാര സാന്തോഷത്തോടുടർന്നു തുണ്ടെള്ളു അതുപാംഗരാം ചെപ്പു. കൂപ്പുക്കുവഴിയും, മാസ.സ്.സേവിയർ, മിസ്റ്റർ ഇ.ഡാം വിൻ, ഇംഗ്ലീഷ്-കാരായ മുന്നും ശിപ്പുനാർ സംബന്ധിക്കുന്ന തുടരുന്നു. എപ്പോവയും ഇടി കൈമിച്ചു റാംമാമരാജാവിശ്വാസി വോത്തിന്റെ താണ്ടാക്കു. വെക്കുന്നു.

രം മധ്യരവംസിക്കളില്ലോം മധ്യര കോളേജിൽവെച്ച് സ്പാമി കർക്കീ കുറ അദ്ദീവദന_മംഗളി_പത്രം സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേ മഹത്താൻറെ വാദിത്പരം അന്നനാണ് എന്നും അതുമായി കണ്ണ തും. മുമ്പ് അദ്ദേമഹത്താൻറെ ത്രിടെ ദാക്ഷിച്ച സഖ്യരിക്ക സ്വോഴിം താഴസിക്കസ്വോഴിം ഇപ്രകാരമില്ലെങ്കിലും രാജഃപുണ്ണ്യമായ വാദിത്പരം ഒരിക്കലും കണ്ണടിക്കില്ലോയിരുന്നു. വിശ്വഷിച്ചും വി ദേശഭാഷയിൽ തന്റെ മാതൃഭാഷയെപ്പോലെ ഇതു അംഗി അംഗും ഫക്തിയായും സംസാരിക്കുന്നതു വളരെ അതുമായും മാ യി നോന്നാം. കൊളേജ് ജനപുണ്ണ്യമായിരുന്നു. അതിനു വെ ഇയിൽക്കുടി അന്നേകം മാതൃഭക്തി നിന്നിരുന്നു. എല്ലാവരം അതുമായും നേരിത്തായി കേടുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്ന സന്സ്കൃത മെയിൽ വണ്ടിക്കിൽ മദ്രാസിലേക്ക് തിരിച്ചു. വഴിമല്ലെ ദ ക്ഷിണപ്പേശത്തിലെ കാശിയായ കംഡകാണ്ടത്തിൽ—ഇവിടെ കാശിയിലെപ്പോലെതന്നെ സംസ്കൃതചച്ച് ഉണ്ട്. ഇവിടെ ഒരു ഫഷ്റ്‌റീറേറ്റീ കൊളേജ് ഉണ്ട്—ഇരുപ്പി കരിവപസന്ന കീലും താമസിക്കണമെന്ന സ്പാമികളിടെ പഴയ സ്കൂൾമിത നായ പ്രോഫസർ റംഗാചാരി എം.എം. വളരെ നിർദ്ദേശ്യമായി അപേക്ഷിച്ചു. സ്പാമികളിം അദ്ദേമഹത്താൻറെ അഡ്വൈ ക്ഷയെ നിരസിക്കാൻ കൂടിയാരെതെ അവിടെ ഇരുന്നി. വെവ കുന്നേരം, ഇതു പ്രോഫസർക്കു അപേക്ഷയുമുസരിച്ച് കൊളേജ് ജിൽവെച്ചു രണ്ട് മണിക്രമിൽനിന്നും പ്രസംഗിച്ചു. ധണ്യാത നാകം, വ്യാളാതമ്പികളിം, കൊളേജ് അല്ലൂംപക്കുന്നായം എല്ലാം സ്പാമികളിടെ രാജഃപുണ്ണ്യമായ പ്രസംഗം കേടു മോഹിച്ചുന്നു. പാരംകിവസം രാവാലെ മദ്രാസിലേക്ക് തിരിച്ചു. സ്കൂ ലാറിൽ ഇരുപ്പിയപ്പോറ്റ പ്രാംഭാരം ഇവാറിപുണ്ണ്യമായി കണ്ടു. സ്കൂളാശാലാനിനം വെള്ളിക്കിൽ ചോകാൻ വഴിയി സ്കൂ. പോലീസ് കമീഷനർ സാമ്പത്തി വേരെ ചില സാർജ ന്റുമാരേട്ടത്രടി വന്നും അദ്ദേമഹത്തെ കൈക്ക പ്രിടിച്ച് അ

പരമൈയിൽക്കൂട്ടി വെള്ളിക്കിൽ കൊണ്ടുപോയി ഒരു ചാരിയേഴ്സ് വണ്ടി ദിൽ ഇരുത്തി എന്നേഴ്സ് തുടരപ്പോയി. മ്ലേച്ചാറ വെള്ളിക്കിൽ ദോഡിലും, ചീരുവാനതയിലും, തട്ടിലും, അടച്ചള്ളു ഇള മുക്കണ്ണങ്ങളിലും തുട്ടി ആളുകൾ വന്നവിരുദ്ധത്തിൽനാതായി കണ്ടു. എല്ലാവരം ദേവദർശനാദിലുംചീരുകളിൽ സ്വന്നമികളും ഒരു വണ്ടിയെതാനെന്ന ദോഷിക്കണംസിന്നു. റിഞ്ചിതന്മാർ ലഭ്രു' എന്നുന്നതിനു' എക്കദേശം ദണ്ഡമന്തിക്കുർ വേണ്ടിവ നു. മദ്രാസാർ താജമഹലിലെവസം താമസിച്ചു. അവിടെ അഞ്ചുംബു പ്രസംഗങ്ങളിലും സ്വന്നമികൾ നൽകി. പിന്നീട് ദൃഢി മർവാഡി ചില മദ്രാസം ദിവ്യാദാരാഭാട്ടുട്ടി കുട്ടക്കുറയിശ്വരക്കു താഴിച്ചു. ഹായോമുഖിപ്പുജായം എന്നേഴ്സ് എല്ലാജ്ഞാനിയും അ ഭ്രംഗത്തിനേരു തുടരത്താനെന്ന ഇരുന്നു. കൂപ്പുലിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പാതിനിമാരോടുള്ളടച്ചുട്ടി കുറവിവസം മതചും നടന്നു. പാതി വിമാനം സ്വന്നമികളുടെ അടച്ചക്കയ്ക്കിനു വളരെ പറിച്ചു. കൂപ്പുലിലെ 'ഡക്ടർ' പ്രസംഗാദിയായിത്തീർന്നു. സ്വന്നമികൾ വത്തമാനം ധരയുന്നോരു കൂപ്പുലിലെ യാത്രക്കാരല്ലോം അ ഭ്രംഗത്തിനേരു വാങ്ങുകൾ കേരാക്കാൻ 'ഡക്ടർ' വന്നിരിക്കും. സ്വന്നമികൾ കുട്ടക്കുറയിൽ എത്തി. വളരെ ആലോചനയേന്നു ഫുട്ടി അഭ്രാഹമാന എതിശേരു. ദണ്ഡമുന്ന് പ്രസംഗങ്ങളിലും കുട്ടക്കുറയിൽ നടന്നു. എന്നേർപ്പം വിണ്ടും വളരെ സുവഥായി സ്വന്നമികളുടുടങ്കുടി മംഗലിൽ താമസിച്ചു. അ' സമയം ഏ ഗ്രു ആനാദമാക്കിമാഴിന്തു എന്ന വള്ളിക്കവാൻ സദയി ക്കായിപ്പാ.

യുണോസ്റ്റിലും അമേരിക്കയിലും അത്യുധികം പരിപ്രേക്ഷിച്ച തിനാൽ സ്വന്നമികളുടെ ശരീരം വളരെ മുഖിപ്പിച്ചിരുന്നു. അ തുകാണ്ട് അദ്ദേഹം കരുക്കാലം അഞ്ചുമോറാവപ്പുത്തന്തിൽ വിനുമിച്ചു. എനാനും അപ്പോരു അവിടെയായിരുന്നു. അ തുകാണ്ട് വിണ്ടും കുറക്കാലം അഭ്രാഹമാനിനേരു പുന്നുസം

ഗം ലഭിച്ചു. സ്വാമികർക്ക് മുമ്പെനു സ്വാസ്യം ലഭിച്ചു. എല്ലായ്ക്കുറിം ഉപദേശവും മായ സംഭാഷണം നടന്നിരുന്നു. അത്രമൊരുയിൽ സ്വാമികർക്ക് വരുന്നതിനു സ്വപ്നം ഒരു പുതണ്ണു മംം ഗംഗയുടെ പടിഞ്ഞാറു തീരാന്തിൽ, ഇപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ‘വേദ്യർഥം’ അതിനു സമീപം ഒരു വാടകക്കട്ടിടത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അത്രമൊരുയിൽനിന്നും സ്വാമികർക്ക് ഒരു നീനു സിലോണിലേക്ക് ഒരു വേദം നും സ്വാമികളുണ്ടു് തിനായി അയച്ചു. എഴുക്കുകാസം അവിടെ താമസിച്ചു. “കു ഇന്നു വേദാന്തസംഘം” എന്ന ഒരു സഭ താൻ ഗമംപിച്ചു. സ്വാമികർക്ക് വേദ്യർഥിൽ സത്തിൽനിന്നും ശിശ്യരംഭം തുടി അത്യാന്തരൈത്താട്ടതുടി വസിക്കുന്ന വത്തമാനം കൂടി ബിംബിക്കിവസവും അരംബത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എനിക്കും അദ്ദേഹത്തിനും പരിത്രാദിപരമാണെന്നും വീണ്ടും ലഭിക്കണമെന്നും തുടി അത്രുമാം വഴിരു പ്രഖ്യാതമായതിനാൽ താൻ വേഗത്തിൽ കയ്ക്കട്ടുവിൽ മട്ടാണു വേദ്യർഥിക്കു താമസിക്കാൻ തുടങ്ങി.

മന്ദം_അവസാനത്തിലോ മന്ദം_ആദ്ധ്യത്തിലോ താൻ ‘കണ്ഠവർ’ സേവാന്തരമന്ത്രിന്റെ ഒരു കാഞ്ഞം സംഖ്യയിച്ചു് അവിടെ താമസിക്കുന്നും സ്വാമികർക്കു വഴിരു അസുവഭാജനം, അദ്ദേഹം ദേഹസൂഖ്യത്തിനായി കാശിയാൽ വരുന്ന ഏന്നം, ബാധ്യ കാളിത്തുണ്ടാളുവിന്റെ ഉള്ളാന്തരുമന്ത്രിൽ താമസിക്കുമെന്നം താൻ കേളു. ഉടൻതന്നു താൻ കാശിയിൽ എത്താണു. എന്നാൽ സ്വാമികർക്ക് അതുവരെ വന്നാട്ടിപ്പായിരുന്നു. കാളീത്തുണ്ടിവാദുതനു ഗ്രഹമെല്ലാം നന്നാക്കുകയായിരുന്നു. എല്ലാം ശർപപ്പെട്ടത്തുയരതിൽ പിന്നെ തന്റെ ഭൂത്യാംഭാട്ടു ഇംഗ്ലീഷ് അനുഭവിച്ചു:— “താൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാക്തി എല്ലാം സ്വാമികർക്ക് ഉപയോഗിക്കും. അദ്ദേഹം ഇവിടെ താമസിക്കുന്ന സമയമെ

அறையோலுக்கிடம் வேண் ‘பாங்’ என பேசுத்திலெல ரா
ஜாவுக் கருகூலத்து வாழப்புஸ்மாகும் ஸபிக்ரிசு’ காலி
யிடம் குற்றூவாடசே ஸமிபங் தாமஸிக்கையாயிகளை. மூவீ
ஹட்டும் U-P-கெள்ளாஸிசிலூ, ஹவீதியங் கெள்ளாஸி
பிலூப் நமங்குவர் அறுகிக்கை ஹச்டும் குக்கைத்தொ ஸப்புக்
லாஸாலகிலை குத ருபுவேரூ, விவுாத்தொய ஹளாத
நுத்தைமாயிகளை. குடியிச் வங் ஸபாமிக்கு தாமஸி
க்கைவெள்ளாரின்து குக்கிவபங் அறுத்தும் ஹவழுப்புக்கு
மரூ கேஸ்லாஸாயாக்கும் ஸபாமிக்குக்கு காட்டுயாயி காறு
ஆ அறதோக்குடி ஹவைகா காலோ; குக்கையும் செய்து:—“ஓ!

യെത്തെ അവിടത്തെ മുണ്ടൊന്തു ക്ഷമിക്കേണോ?" സ്പാമികൾ രാജസ്ഥാനിൽ ജിപ്പുകരം പറഞ്ഞു. "എൻറെ ശ്രീരാമിനു സുവർണ്ണപ്പുകിലും നിഘ്യയഭായും തൊൻ രാജാവിനെ കാണാൻ പോകും. തൊൻ സല്ലാസി. എന്നാക്കിതിൽ മാനംവകാനും എന്തു്?" പിററിഡിവസം രാജാവും പണി ചൗക്കും സ്പാമികൾ തൊണ്ടുകൊണ്ടും ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ രാജാവിനെ കാണാൻ പോയി. അവർ തദ്ദിത്തം വളരെനേരം സംഭാഷണം നടത്തു. ഒഴിവിൽ രാജാവും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—“അവിടത്തെ ക്ഷേമവിക്ഷായാനുക്രമിപ്പുറം ഉച്ച പ്രവൃത്തിക്കുള്ളിപ്പും തൊൻ നല്ലവള്ളും നോക്കിക്കാണടിരാജായാണോ.” ശക്രാന്താ തുർഭു, ബുദ്ധദേവൻ മുതലായ മതാചായ്നാരംപ്പോലെ അവിടെനോം കൈ മതാചായ്നാനാണോ എൻറെ ധാരണ. അംഗകൾഡിവസമായി അവിടത്തെ കാണാനെന്നുണ്ടോ തൊൻ അതു അധിച്ചിയന്നു. ഇന്ന ഭാഗ്യംകൊണ്ടു് അതു സാധിച്ചു. കാഡിയിൽ അംഗോകൾഡിവസം താമസിച്ചു് അംഗോകം തിരഞ്ഞൈക കൈയും പണ്ണിത്തന്നോരേയും തൊൻ കണ്ണിട്ടുണ്ടോ. എന്നാൽ അതരലും ധർമ്മത്തിനെ യഥാർത്ഥാവം തൊൻ കണ്ണിട്ടിപ്പു. അവിടും പ്രഖരിപ്പിക്കണം ഉഭാരമായ വേദാന്താധർമ്മത്തി നേരിട്ടു കേരും ഇവിടു സ്ഥാപിക്കുന്നുമെന്നു തൊൻ വളരെ പ്രാത്മിച്ചുവകുള്ളുണ്ടോ. അതിരംവേണ്ടി തൊൻ കരം വണ്ണം തന്നും.” ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു് അംഗോകൾ കരെ പണ്ണം കൊടുത്തു. സ്പാമികൾ ഇപ്പുകരം മറുപടി പറഞ്ഞു:—“എൻറെ ശ്രീരാമിനും ഇപ്പോൾ സുവർണ്ണപ്പു; എങ്കിലും എൻറെ കൈ സതീരത്രവാ തൊൻ ഇം കായ്ക്കാത്തിലേക്കു ചുതലാപ്പെട്ടു തന്നാം. നിങ്ങളുടെ അഭിഃപ്രായം വളരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നും.”

സ്പാമികൾ കാണിയാൽ താമസിക്കുന്നോരും, ഇട്ടുണ്ടാം ആത്മിൽ ദില്ലിവിലാഗ്നിക്കു കൈ ഒലിയ ഉദ്രോഗസന്നം വേദാന്തക്ക്രമപ്രചരണത്തിനായി സ്പാമിക്കുള്ള അരഞ്ഞംടു ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ പോക്കന്തിനിനായി വന്നു കരെഡിവസം സ്പാമിക

ಎತ್ತಾಗಿಷ್ಟು ತಾಮಸಿಷ್ಟು. ಶರೀರಾಸಪಾಸ್ಯಾಂ ನಿಖಿತಿತಂ ಸಪಾ ನಿಕರುಹ ಜಲ್ಲಾಗೋತ್ತ ಪೋಕಾಗೆ ಸಂಯಿತ್ವಿಸ್ತು.

ಮಹಿಳೆಯೆಂದು ಮಲ್ಲಪತಿಯಿಂದ ಸಪಾಮಿ ಯಿಣಿಂದಂ ಇಂದ್ರಾಣಿಯಿಂದ ತ್ವರಿ ಈಂದ್ರ ಹಿಂದ್ರಿಯಿಷ್ಟು ವೋಡಿ. ಕೊರವಂತಂ ಮತಪ್ರಪಂಚಾರೀಕರು ಚೆಷ್ಟು ಈಂದ್ರ ಸಮಾಂಕೆಗ್ರಂಥಾನ್ಯಾ ಸಮಾಪ್ತಿಷ್ಟು. ಅರಂಡೋಂಗ ಸಪಾಮಿಯೆಯುಂ, ಗ್ರಂಥಾಣಂಸಪಾಮಿಯೆಯುಂ ಅವಿದ ಇತರತಿ. ಮಹಿಂದ್ರ-ಯಿಸಂಬರ ಇಸಾತಾಯಿತ್ತ ವೋಗವೀಯಾತಾಯಾ ಹಾರ ತತ್ವಾನಿತಿಯಿಂದ ಮಡಣಿ ಏರಿತತಿ.

ಮಹಿಂದ್ರ-ಜೀವಿರೂಹಾಸಂವಸಾರಾತಿಯಿಂದ ಸಪಾಮಿಕರು ಏಂ ಕೊ ಕಾಶಿಯಾತ್ಯ ಅರಂಡೆಪ್ರತಾಂತ್ರಂ ಸಮಾಪ್ತಿಕಣಾತಿಯಾಯಿ ಅರಾಯಿಷ್ಟು. ಇತಾಯಾತ್ಯಾ ಅರಂಡೆಹತಿಗೆಂದು ಜೀವಿತತತಿಲೆ ಅಧಿಂದಿಲವತತ ಪ್ರಪಾರಕಾಂತ್ರಂ. ಎತಾಗೆ ಸಪಾಮಿಕಿಫ್ರಿಡ ಶಾಂತಿ ರೆ ಯ ಶಿರಸಾ ವಹಿಷ್ಟು ಅರಾಯ್ಯ ವಹಂಹಾಲಂ ಅವಿದ ತಾಮಸಿ ಷ್ಟು. ಶೇವಾಗೆಂದು ತುಪಣಾಯ ಅರ್ತಾಂತ್ರಂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯ ನಿಲ್ಲ ಯಿರು ಸಮಾಪ್ತಿಕಣಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಮಹಿಂದ್ರ-ಜೀವಿಲೆ ಲಾಲಂ ತೀರ್ಯಾತಿ ಸಪಾಮಿಕರು ಮಹಾಾಮಾಯಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಷ್ಟು.

ಬೆಲ್ಲಪರಿಯ ಸಪಾಮಿಕಿಫ್ರಿಡ ತ್ವರಿತ ತಾಮಾಸಿಕಣಣಬಾರು ಅರ ಗೋಕಂ ಕೂಡೆಂಜ್ಞವಿಭ್ರಂತಿಕರು ಅರಂಡೆಹತಿಗೆಂದು ಅರ್ಥಾತ್ಯಾ ಮತ್ತೊಂದಿಗೆಯ್ಯಾ, ಘರಾತ್ತಾಂತ್ರಿಕಿಯಾತ್ಯಾ ಲಭಿಕಣಾತಿಯಾಯಾ ವ ಇನ್ನಾಗೆ ಎತಾಗೆ ಕಣಿಜಣಾ. ಗ್ರಂಥಾ ಅರಂಡೆಹತಿಗೆಂದು ಪುನ್ಯಕೀರ್ತಿ ಭಾರತಾಂ ಇಂದ್ರವಿಂಂ ಪ್ರಪಾಲಮಾಯಿ ಏರ್ಯಾಷ್ಟಿಕಣಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಹಾರತ-ಜ್ಯಾತಿಲೆ ಅರಂಡೋಹಂ ಸಮಾಪ್ತಾನ್ಯಾತಿ ಮತಪ್ರಪಾರ್ಥಾಂತ್ರಂ, ಸಾಪಾರ್ತಾತಃಷಿಂ ಸಮಾಪ್ತಿಮಾಯಾ.

ಇಗ್ರಾ ವಲಿಯ ಇಹಾಷ್ಟಾಂಶಾನ್ಯಾ ಜೀವಿತಂ ಸಪ್ತಾಂಶಾಂ ದ್ಯಾಂ ಅಶ್ವಾಪಾರ್ವಿಕಣಾತಾಯಾತ್ಯಾತ್ತ್ವರಿ ಮಂದತಪಣಹಿತಾಂಶಾಂ ಮ ಕ್ರಿಕ್ತಾಂಶಾಂತಾಂ ಸಂಂಹಾರಿಸ್ತು. ಕಾರಂಡೆಹತಿಗೆಂದು ಉಪ ಪೋಣಿಸಿತ್ತು ಪೂರ್ವಾಯಣಾ ಚಜ್ಞಾನಿ ಜ್ಞಾನಾಂಶಿದ ಮಾನಸ್ಸು ರೀ ಶ್ವಾಸಾಯಾತ್ಯಾ ಉಣಾತ್ಯಾತಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಕಣ.

ಬೋಷ್ಟೆಂದು,
ಹಾರ್ತಾತಾತ.

ಶ್ರೀವಿಷ್ವಕಾಣಂಸಪಾಮಿಕರು,
ಅಂಂದಂತ್ರಾಂಶಿಂ ಅಂಶ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಂಶೋ.

"I have a Message for the World....."

SWAMI VIVAKANANDA.

ശ്രീ ഒ തോ

'വിവേകാനന്ദസപാമിഡളം

സു ടേ ബു റം എഡി.

I

“ഈ ശീർഷത്തിലെ ഇതം കഴിക്കരായിലിക്കേണ.; അത് തികാഡാരങ്ങളുായ കൃഷ്ണക്രമം ഇതാ ശാഖസാന്നിക്കേണ; ദവ മെന്നാ തോന്തിയ ശ്രീരം ഉള്ളജന്നതായി കാണുപ്പുട്ടേണ; ഒരു ശബ്ദവും നമ്മു സമീപിക്കേണ.—ചാരിത്ര്യത്തിലും, വെള്ളി റപ്പത്തിലും, അഭ്യാച്ചരമായ അതു അതീതദ്രോതകാലത്തിലെ അസ്ഥിരാത്മകിന്ത്യാന്മാ, ശ്രീരാമ, ശ്രീരം, ക്രമാത്മകമായ, അംഗത്വമിലായസപത്രപശായ നമ്മുടെ ലാരത താരുമ്പരിയുടെ വിവരങ്ങളിൽ തട്ടിത്തട്ടി പ്രതിഭവിച്ചും, മറ്റൊക്കും, സുദി റം, സുസ്ഥാപ്തസ്രാവനിലും, ദിവാനം കഴിയുണ്ടാവും ഗംഭീരത ത്രായും ഒരു ശബ്ദവും കേൾക്കുപ്പുട്ടേണ. നോക്കുക; വിശ്രിത, ആ ബുദ്ധായും അതുകേണ. വിമവാംഗിലെ മനസ്താതനാശപ്പുംലെ, ജീവസ്ഥാരം അസ്ഥികളിലേണും, മജ്ജകളിലേണും അതു ജീവ നേ തുന്നക്കിപ്പിക്കേണ. നമ്മുടെ മാതൃദ്രോതരിയുടെ ശീർഷവിശ്രിത ഫിൽഹിന്തുള്ള ഇം ഇംഗ്ലീഷ് അസ്ഥാര കാണുന്നാലും; കടില ബുദ്ധികൾ ദംക്ഷനിലും, ഏന്നമാറും. ഒരുത്താണം ഇന്നാം അ വാളു തകാന്ത്രനിന്ത്രവാൻ സാധിക്കായില്ലും; ഇന്നി മേലിൽ ഒരു പർശ ദാക്കലും ഉറങ്ങാൻ ഭാവമില്ലും; പുറത്തുനിന്നും യാതൊ ഒരു കുടിശ്ശം ഇന്നിമേൽ അവാട്ടു പിടാച്ചുനിന്താൻ സാധിക്കായില്ലും. എന്നതനാൽ ഇം അന്നത്തീരിന്തുരം ഇതാ ഏ മുന്നാഞ്ഞ കേണും?”

II

“കയ മഹാമരത്തിൽ കൈ കായുണ്ടായി, അതു മുത്തു പഴ
തു് നേരിയാൽ നാൽക്കുന്ന; അതു വലം ഭ്രമിക്കിൽ വീഴുന്ന;
അവിടെ കിടന്ന ചീത്തുപോകുന്ന; അതു ചീച്ചിലിൽനിന്നു
വേങ്ങം, മുളയും പൊട്ടി ഉത്തവിച്ചു്, പരക്കു പൂർണ്ണാധികം ഉന്ന
തമായ വന്നരാധിത്തീങ്ങുന്ന; നാം ഇതേവരെ കഴിച്ചുള്ളടക്കിയ
ക്ഷയകാലം നടക്കു് അതിനേക്കാൾ അധികം അവസ്ഥമായിരുന്നു.
അതു ക്ഷയത്തിൽനിന്നുകുന്ന, ഭാവി ഭാരതം ഉത്തവിക്കു
ന്നതു്. അതു മുളച്ചുകഴിത്തു; പ്രമാ വരുന്നും വിരിത്തും
കഴിത്തു; കൈ ഗംഗിംഖമാപുക്കുത്തിനെറ്റു പുറപ്പുട്ടു് ഈതാ പ്ര
തുക്കപ്പെട്ടുകഴിത്തു.”

III

“എത്തുവയ്ക്കരമംയും മഹാമഹിമങ്ങാട്ടുടിയതായും ഉ
ജീ ഭാരതവഷ്ടം—മുന്നു് എപ്പോഴെക്കിലും ഉണ്ണായിട്ടുള്ളതിനെ
കാഞ്ചികം മഹത്പത്തൊട്ടുടക്കിയ കൈ ഭാരതവഷ്ടം—അതു
വിഭവിക്കും. പൂർണ്ണാരാധ മഹാഷ്ഠിമാരേക്കാൾ അധികം മ
ഹാനാരാധ മഹാഷ്ഠിമാർ ഉത്തവിക്കും. അതു കണ്ണു് നിങ്ങളു
ടെ പുംഗാർ ത്രഷ്ടിപ്പെട്ടും; എന്നമാത്രമല്ല, അനുലോകങ്ങൾ
ഉം അവക്കെട സ്ഥാരാഞ്ഞളിങ്ങുന്നോക്കുന്നോ അവക
ടെ സ്വന്നാനങ്ങൾ എത്രയോ മഹാനാഞ്ഞം, തേജസ്വികളും അതു
യിരാക്കുന്നതിനെ കണ്ണു് അവർ അദിമാനിക്കുകയും ചെയ്യും;
എന്ന എന്നാക്കു് നല്ല ഉംപ്പാടു്”

IV

“എഴുന്നാല്ലോ! ഉറക്കം ഉണ്ണൻ് വാദ്ധുടെ മാത്രത്രം
വയ കാബിന്നു! ഇതാ നവചയശ്വരന്നയുക്രയായു്, അത്രിക്കും
മാധാത്മ്യങ്കൊട്ടുട്ടും, തന്നെര ശാസ്ത്രത സംഘബന്ധത്തു
നേരൽ ഇവാടെയിരിക്കുന്ന ഇം നാദുടെ മാത്രത്രം വയ നിര്
ക്കിട്ടിയോ!”

V

“ഭാരതവഷ്ടം ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ചേ തീങ്ക. അതിനു ഒരു വിധി കഴിഞ്ഞരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലേഷ്യൻറെ അമോലമരയ കല്പന പുരപ്പുട്ടിക്കുന്നു. വിശ്വസിപ്പിൽ! വിശ്വസിപ്പിൽ!!”

VI

“ഉണ്ടാവിൻ! ഉണ്ടാവിൻ! മഹാന്തുക്കളേ, ദിവംകോണ്ട് ലോകം ദമിക്കുന്നു. നിഃഖലിക്ക് ഉംകം വരുമോ? ഉന്നുന്ന ദേവന്മാർ ഉണ്ടായാതുവരെ, ഉള്ളിലിപിരിക്കുന്ന ദൈവം വിളി കേപാശനാതുവരെ നമ്മക വിണ്ടും വിണ്ടും വിളിക്കും. ഈതി ത്രപരമായി എന്താണോ ജീവിതത്തിലുള്ളതു്? ഇതിലും മഹ തത്രമായ സ്ത്രൂമെന്തു്? വേണ്ടതു് കാരോനോ മന്ദിരം പ്രോക്ഷ സ്വോഭാവം തോന്തിക്കൊള്ളിം. തൊന്തി കരിക്കലും പൂം തയ്യാറാ കാരിപ്പി. പൂം താനിയെ ഉണ്ടായി പ്രപ്രതിപ്പിക്കാജ്ഞിം. തൊന്തി ഇതുമാത്രം പഠ്യുന്നു; ഉണ്ടാവിൻ! ഉണ്ടാവിൻ!!”

VII

“രാജ്യം മഴുവരം തമസ്സിൽ മഴുകിയിരിക്കുന്നു. അതിനെ പരിമരിപ്പാൻ രാജസശക്തിയെ ഉണ്ടത്തിവിട്ടുകയാക്കുന്ന ഒപ്പേം അവലുമായിരിക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തിലെ ഇന്നഞ്ചുക്ക് അതുമാരത്തിനും വസ്ത്രധാരണത്തിനും നിപുഞ്ഞി യുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടും; അവരെ ഉണ്ടാക്കും; അവക്ക് ഒരു ക്ലിപ്പിവസ്തുണ്ടാക്കും.”

VIII

“നാം അന്തു ഇതിക്കാരനെ വിന്നണിയിൽ കാടക്കുന്ന തിന്നു് എന്തു കാരണം? ബുദ്ധാശ്വര കരിവോ? സംമത്രുത്തിനും കരിവോ? നമ്മുടെ പ്രാലീകരണം നോക്കുക! ഗണിത ശാസ്ത്രം, ദശാജ്ഞാ ഇതെല്ലാം ഭാരതമഹാമരയ എന്ന നേരിലും വിളിച്ചപറയുന്നില്ലോ? വേണ്ടതു് ഇതുമാത്രം. മാ

സൂര്യാധാരത്തിൽനിന്നും വാം ഇണ്ടാൻഡാം. വിഭിന്ന ജാതികളുടെ മുന്നണിയിൽ രാമാണ് സ്ഥലം പിടിക്കാം.”

IX

“ഈ ലോകം ഭീകരപംക്ഷേപിത്തല്ല. നേര്ക്കിട്ടുടാൻ അമീഡേണ്ട. വിജയങ്ങൾക്കും, അവംജയത്തേക്കും കണക്കാണുണ്ട്. പരിപൂർണ്ണ വാപ്പസ്പാതമ്പുഖ്യം നിഃവിശ്വാസം കമ്മം ചെയ്യുക. വിജയം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മനസ്സ്, ഒരു സൗംഘ്യവുംപിരുത്തുക്കൊണ്ടുമിക്കുന്നു. നിഃവിശ്വാസം കമ്മത്തിന്റെയിക്കാരനുണ്ട് ഫലത്തെ ആത്മരാത്രിക്കാൻ അനു, റിപ്പൂരാരാക്കരും. നിരന്തരമായി പ്രസ്താവിക്കു; വീപ്പും പ്രസ്താവിക്കാം ചുറകിൽ ഒരോ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന മനസ്സിലാക്കു. സർക്കാർമ്മങ്ങളും കൈവരൈ ദുഷക്കായി ബന്ധിക്കും. തന്ത്രാഭിരാതു ചുണ്ണു കമ്മങ്ങൾക്കാണോ, കീഴ്ത്തിയിലും ബുദ്ധമാനത്തിലും ഉംഗി ആശക്കാണോ ഫലഭരാക്കരും. ഇംഗ്ലീഷ് സ്വം അറിയുന്നവർ ഈ ഇന്ത്യത്തിനാക്കു സംസ്കാരവും തന്ത്രകുട്ടിച്ചും ആദ്ധ്യത്തും പ്രാപിക്കുന്നു.”

X

“കഴിഞ്ഞുംബാധ രാത്രി വിശ്വാസം വരികയില്ല; വിശ്വാസ ഉച്ചപാസം ശരം കുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വിശ്വാസം പ്രഥമിത്തമാക്കയില്ല; ജീവൻ രണ്ട് പ്രാവശ്യം കൂടെ പേരുവരത്തന്നെ ധരിക്കാണില്ല. അതുകൊണ്ട് അനീതന്മാരുടെ പൂജയിൽനിന്നും വിശ്വാസം പ്രത്യുഷമായിരാക്കുന്നവരുടെ പൂജയ്ക്കും വിശ്വാസം കഴിഞ്ഞുംബാധ തന്നെ വിശ്വാസം വിശ്വാസം; നാമുമായി പ്രോത്സാഹിക്കു വീണ്ടും കണ്ണുപിടിക്കുന്നതാണും പുമാ ശക്തിക്കും ചെങ്കുമ്പും തന്ത്രമായിരുന്നതിൽനിന്നും സംശ്ലോഭിക്കിയിരും, വിശ്വാസം, സന്നാകടവും ശത്രുവും വഴിക്കിവേണ്ട വിശ്വാസം.”

XI

“എവൻറ അരുള്‌ഡിം വാസ്തവത്തിൽ ചുങ്കിവരയാവു നാതാണാം” അതായതു് മനഷ്യരോടു താജ്ഞിടട ടിപ്പുത്രപത്ര പ്രവൃത്തം ചെയ്യും, ഭീവിതത്തിലെ ഭാരം ചെണ്ടുമും അരു ടിപ്പുത്രം പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതു് എനിവരായെന്നു് ഉപാദാനിക്കുമും ചെയ്യണമെന്നാളിട്ടാണാം.”

XII

“മനഷ്യസേവയെ നിങ്ങളുടെ ഏകലുതമാക്കു. ഈ സേവാധർമ്മതന്നെന്നാണ് മിന്തുമനം. ഭാരോ മനഷ്യരാ പരമാത്മാവിന്റെ വിശ്രമമാണ്. ബ്രഹ്മശാഖിന്റെ എക്കാ സമാണ മനഷ്യൻ. മനഷ്യരെ സേധിക്കുന്നതുനെന്നു് മിന്തുക്കുടട പരമധർമ്മം. യുമാത്മവേദാന്തി സകല വസ്തു കൂളിച്ചും ബ്രഹ്മത്തെ പശ്ചിമനും. ബ്രഹ്മത്തെ സേവിക്കുന്നതി നു മനഷ്യസേവയിൽ നിയുക്തനാക്കുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിന്റെ സപ്രത്യവമെന്നറിഞ്ഞു് ഭാരോ മനഷ്യനോയും സ്നേഹിക്കുന്നതാ യാൽ മഹമക്കിയൻ, ഇയിനാൻ മുതലായ ഭേദങ്ങൾക്കും സ്ഥാ നന്ദിണോ? ഈ സേവയാൽ അതുകൊക്കുട്ടിട്ടാൽ മനഷ്യർ ഉണ്ടാ? അധിന്ത എന്ന പറഞ്ഞു കയ്യവെന വെറുതാൽ വ്യത്യാസംവരം. എന്നാൽ സേവാധർമ്മത്തിൽ വ്യത്യാസം എവിടെ?”

XIII

“ലോകത്തിലെ ഇതരമത്തെല്ലിൽനിന്നു മിന്തുക്കൊള്ള വി തിനമംക്കുന്നതും, അതുകൂടാർ സംസ്കൃതദാഷ്ടാ ശബ്ദങ്ങൾ മഴവൻ പ്രയോഗിച്ചും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രയത്നാച്ചിട്ടു ഇള്ളും അരുയ പ്രതി എക അരുശയും, ഈ ഭീവിതത്തിൽതന്നെ മനഷ്യൻ ഇംഗ്ലീഷ് പരസ്യാശങ്കാരം ചെയ്യണമെന്നാളിട്ടാണാം. ബ്രഹ്മത്തെ അറിയുന്നതു് ബ്രഹ്മാക്കാഡാണ അരുപ്പത സിദ്ധാന്തങ്ങൾ യുക്തിയുക്തമായി കാണിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.”

XIV

xv

“നിന്നു മനസ്സിൽ ഏറേതോ വൃക്കലത ഉള്ളതോ
ലെ തോന്നുണ്ട്. വക്കവയ്ക്കേണ്ട്. കനം, എന്നേങ്കിലും നിലനി
ഷ്ടുന്നതല്ല; ജീവിതംതന്നെയും ശാശ്പതമല്ല. തോൻ അതി
നാൽ ഇംഗ്രാഫേഡ് വരുമ്പിള്ളിവനായിരാക്കുണ്ട്. ഫോക്കൽ
ൽ കാഞ്ചിപ്പും ശരിപ്പുട്ടതുവാൻ കഴിയുമെന്തിൽ, അഞ്ചി
നെ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതുവരെ,— ഇനി വളരെ കല്പകരാലങ്ങ
ളിലേക്ക്—എറാവും ഉത്തമമനായം ധീംനായം ഭാദ്യിച്ചിള്ളിവ
യടക്ക അവരുടെ കാഞ്ചിപ്പുട്ടതന്നെന്നാക്കുണ്ട്; ഏതായാലും ആതു
കാഞ്ചിപ്പുട്ട നമ്മുടെ സ്വപ്നത്തെ—അഭിഭാവത്തെ—ബേജിക്കുന്ന
ക്രിക്കറാമായി ഭവിക്കുണ്ട്.”

XVI

“யീംകാം പുണ്ണേമാക്കളുമായ കട്ടിക്കലേ! കമ്മ തനിൽ എപ്പുറച്ചവിൻ! നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യസംഖ്യത്തിനു നിരന്തരം കമ്മം ചെയ്യുവിൻ! അമന്ത്രപിണ്ഡം ചക്രത്തെ ഉന്നിവാട്ടുവാൻ തോറു ചെത്തുകൊടുപ്പിൻ! പ്രേരം, പുക്കേം അതു ഹോലെയുള്ള വേരു എത്തക്കിലും അസംബന്ധിച്ചലോ വന്ന ചെങ്ങന്നുണ്ടാ എന്ന തിരിത്തുരുന്നോക്കാതെ സ്വാത്മം പരിത്രജിച്ച കമ്മം ചെയ്യിൻ!**നാജീഫ് മുദ്രയണ്ടേണ്ണും, അതുകൂ

മേരുയും ലോകത്തെ മുഴുവൻ മുഖപിശാചത്തെക്കവല്ലും പിക്കസിന്റെ
ക്ഷയിൽ!”

XVII

“സപ്യമ്മം ഏതുതാത്തിലുള്ളതായാലും നിന്ത്രമല്ല. താ
ഴീന ജോലി ചെയ്യുന്നവൻ അതുകൊണ്ട് ഉയർന്ന ജോലി ചെ
യ്യുന്നവനേക്കാൽ താഴീനവനാകയില്ല. ഒരാഴുപ്പറവി അ
ഡേപ്രാം പറയേണ്ടതു് അയാളുടെ ധമ്മത്തിനും പ്രകൃതി
നോക്കിയല്ല; അയാൾ അതു ചെയ്യുന്ന രീതി നോക്കിയിട്ടു
ണ്ട്. അയാൾ അതു ചെയ്യുന്ന രീതിയും, ചെയ്യുവാനവയോ
ഗാക്കുന്ന ശക്രായും അനാസരിച്ചാണു നിശ്ചയമായും ഒരവ
നേരം മാറ്റു വിശ്വയിക്കേണ്ടതു് ചുത്തുണ്ടിയ സഹയംകൊണ്ട്
കൈ ഭേദായും ബലവുമേറിയ ചൊംപ്പുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്ന ക
രു ചെയ്യാനാണ്, തൊഴിലനാസരിച്ചുണ്ടാക്കിയാൽ ദിവസവും
അംസംബന്ധം പൂലന്ത്രുന്ന കരു തന്മാഹസമേകാൽ ഫോഗ്രൂൺ”

XVIII

“അനുക്ഷണ സപ്രാത്മപ്പാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത ക്രതു
നെങ്കാലും അതിനെന്ന അധികാരാനുതാനെന്നാ? അനാവയ്ക്കുമായ
വൃമധ്യാലും കോവത്തിലും റമ്മുടെ ശക്രാന്തെ വിഷ്ണിലുമാ
കാരാത ശാന്തതകുടം ധീരതനോടംകൂടി വാരുജേ കയ്യുക്കേരു
ആരിൽ പ്രവേശിക്കാം. കൊൽ വാസ്തവമായി ശാംകിഞ്ചാം ക
ണ്ണിനോളം ലോകത്തിലുള്ള ഒരു ശാന്തിക്കും അവനിൽനിന്നും
പിടാച്ചുവെക്കാതിനും സംബന്ധിക്കുന്ന തൊൻ പുണ്ണ്ണമായി
പിശപസിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞാക്കാം കമ്പാറിയക്കാനും; സം
ശയമില്ല. എന്നാൽ ഓവി അക്കിലും മഹത്തായാംക്കുണ്ടെനു
ണ്ണാൻ പിശപസിക്കുന്നു”

XIX

“പിശപിൽ വിരദ്ധിക്കുന്നുംരാക്കണം ഇട്ടുണ്ടിയ കാട്ടങ്ങ
ഇരിയ്ക്കിനു പുറത്തുവന്നു പാസാലായ ലോകത്തിൽ തോന്ത്രം

விள்ள! காலாறுஷுப்பதீட் பூரோமதி லோகவிள்ள! விண்ணம் ஈ அனங்குஏ ஸ்தாவுஷா? நிலைதீட்டு ராஜுத்தினை ஸ்தா மதுஷா? உஶேகாந்த வகவிள்ள! உத்தரவும் உத்துஷுதர வும் அதுய காஞ்சியர்க்கு எழுகுச் சொல்லிந்து புவத்திக்காட். து நன்றானோக்கதறு; விண்ணம்கை ஏரிரவும் அந்துத்—புரியபெட்டு—ஹராக்கள்வந் விலபிசுந்துடி திராந்தானோக்கதறு. துங்காந்து போகுக; வாய்ம் பக்காராக்கதறு.** கங்கா! ஸ்தா மா பாசாக்கில்லை; ஹங்கா நாக்குயை யூஶாந்தரத்திலோ ஸ்தும் ஜயிக்காம்; பேரும் ஜயிக்காம்; ஸ்தாந்தரஸ்தாம் நிபோக்குவேணா?”

XX

“விஶபாஸம், ஸமதாபம், உஜபலிக்கள் விஶபாஸம்; உஜபலிக்கள் ஸமதாபம்! ஜிவிதா நிலூபாம், ஒதுக்கிலூபாம், விஶபூ நிலூபாம்! தஸ்தூபூ நிலூபாம்! ** ஏறிபெட்டால் அதுதவி சோநா அந்து ஸ்தூபில்லை!** ஏற்கான் யீர்வாராய ஸ்தாந்தாலோ! விண்ணம் தக்க ஸ்த்வா ஏரின விஶபாஸில்லை. நின்ற சு மத காஞ்சியர்க்கு செல்லுவான் ஜங்கமத்திட்டுஷுவராக்கள், ஏரின விஶபாஸில்லை!** தான் சீகை, மரைப்புவகும் அவரவுக்கு குதுப்பும் செல்லுவான் ஜங்கமத்திட்டுஷுவராக்கள், ஏரின விஶபாஸில்லை. நான் காரோத்தத்தும் வருடிக்கெள்கள் ஸ்தாந்துத ஹ்தாக்கள்.** கங்கா! முருகக் கிடிக்கக். அதுவகுக்கும் ஸ்தா ஜாக்கா ஏற்கா நோக்கென்ற. மாற்று ஸ்தாயும் ஏற்பூாம் தூடி அதிரைக்காப்பு வடித்தூப்பு கூலை ஹ்தப்பான்று?”

XXI

“அதுநதாதாயா! ஸ்தாவிக்கை. உஷைத்தடி ஸ்தாவிக்கை. வெநும்புக்கும்சுா அதுவாபாாஶார்விசுாச்காளாஞ்சுகாாஞ்சு.?”

XXII

നാം അതിനു ബലമുണ്ടാക്കണം*** നിങ്ങൾ പ്രസ്തുതി എഴുക്കുന്നതിനോകാളുഡികും അറിവുണ്ടാക്കുകയാകുന്ന ചെയ്യുന്നതു് നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്നതിലുഡികും അക്കാനം നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ ദി ഉണ്ട്. അതാകുന്ന നിങ്ങൾക്കുള്ള വൈവശ്വരം. നിങ്ങളുടെ ഒക്കെ വെള്ളംപോലെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ തലപ്പോരിനു വീഞ്ഞുമില്ല, ദേഹത്തിനു ബലമില്ല. നിങ്ങളുടെ ഒരീറപ്പുത്തി മാറ്റുന്നം***പ്രസംഗം, പ്രസംഗം, വേണ്ടതിലുഡിക്കായ പ്രസംഗം നാം മഹാന്മാരാണോപാദം! അഡം, നാം കൊള്ളിക്കുത്താൽവരും! അതാകുന്ന നമ്മുടെ യമാത്മാവിലും.”

XXIII

“മത്സരഭൂലിനെ കൈവെടിയുക, ചെല്ലുന്നവിരിക്കുന്ന മഹതീക്രമുംചെയ്യു തീപ്പും അരപ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തരാക്കം***മാതൃസ്ത്രം അടിമകർക്കുല്ലാവക്കുള്ളുള്ള ഒരു ദോഷമാകുന്ന. അതു നാഞ്ഞുടെ വർദ്ധിത്തിനും ഒരു കെടാകുന്ന. ദരിക്കലും അതുണ്ടാക്കവാൻ അരാവദിക്കുക്കുത്താം**നാമുടെ റാജുക്കാരിൽ കരാഡു ഉത്സാഹിച്ചു മഹാനാക്കവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പക്ഷം നാം എല്ലുംവരുതു് അധ്യാത്മ പിടിച്ചു ആഴ്ത്തുവാൻ ഭോക്കുന്ന, എന്നാൽ ഒരു പരാപ്രസിദ്ധനു നാമമു ചവടിക്കുന്നതാണു അതു നമ്മുടെ വളർച്ച സമ്മതമാണുതാനും. *** നാം കനാക്കു പൂജിക്കുന്നു ദേവന്മാർ നമ്മുടെ നാട്ടകാർ അക്കുന്ന. അരിപ്പുണ്ണം മത്സരിച്ചു തയ്ക്കിൽ തല്ലുന്നതിനുവകരം നാം ചെയ്യേണ്ടതു് സ്പരാജ്ഞശാരെ പൂജിക്കുകയാകുന്ന.”

XXIV

“പകല്പവോലെ സ്ത്രീമായി തൊൻ കാണുന്ന സംഗതി ദിവെന്തിനെന്നു നിശ്ചാരം അജ്ഞത്വാഭാവാനും, അതല്ലുംതെ മഹറാനാമച്ഛുന്നം അക്കുന്ന. ശ്രദ്ധ കെടാക്കിം ലോകത്തിനു അതാവാപ്രകാശം? ത്രാശമായിക്കു ദിനർക്കാലങ്ങളിലെ ധ

മും. അമോ! ഇനിയും വളരെ കാലങ്ങേക്ക് അതുതന്നെ അയിരിക്കും. ബുദ്ധന നമക്കായി, അവിടെ ലോകക്കേരം നിന്നനായി ഭൂമിയിലെ അതുന്നതമന്നായോ, അതിവീരന്മാരും ആയവർ സപയം തൃശൂലചെങ്ഗുണ്ടതാണ്. ശാസ്ത്രമായ സ്കൂളക്കാരഞ്ഞാംപാ വഴിത്താഴക്കന്ന പുലമാർ—മഹാ മഹാക്ഷാര—ശതാശതാഞ്ഞളായി ആവശ്യമാകുന്നു?"

XXV

"നമുക്കു വിശ്വാസം— ശ്രദ്ധ—പോയ്പോയിരിക്കുന്നു. കു ഇംഗ്ലീഷുകാരനോ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരിക്കോ ഉള്ളതിനോക്കാ പാ വളരെ വളരെ കുച്ചമാറുമെ നമുക്കു വിശ്വാസമുള്ളു. എന്നാ സ്തോ ഇം വരയുന്നതു നിങ്ങൾക്കു ബോധ്യമാക്കുമോ? *** നാം ദൂരത്തിട്ടുക്കോടാ ജനക്കുഞ്ച് നമ്മുടെ ഭാരിട്ടുവന്മു വീണ്കി ടേക്കു നമ്മുടെ ശരീഅംശം ചവിട്ടുനടക്കവാൻ താഴ്ത്തുപ്പു ടന്ന പരബ്രഹ്മിക്കൽ—അവർ കരുംയാലും വേണ്ടതില്ല, അവ കുടുംബ സംഖ്യ കുറിബേംതുവാൻ മാറ്റുള്ളിട്ടായാലും വേണ്ട തില്ല, എത്തെക്കാലിലും ചുത്തകം പരബ്രഹ്മിക്കൽ—ഈ ദൂരത്തിട്ടുക്കോടാ ജനങ്ങളെ കീഴടക്കി കാരായിരം കൊല്ലുമായി ഭരിച്ച കൊണ്ണിരിക്കുന്നതിനും തത്പരമല്ലോ? അവക്കു ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു; നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു; അതുതന്നെ തത്പരം. നിങ്ങൾക്കും ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടാക്കുട്ട! അതു വിശ്വാസത്തിൽ വരവുണ്ടാകുവിൻ! അതാക്കന്ന നമുക്കു ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. *** നാമുക്കു ശ്രദ്ധ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; നമുമുത്തു നും വിശ്വാസിക്കിയിരിക്കുന്നു. ബലം ഭീവനും ദണ്ഡം മരണവുമാകുന്നു. 'നാം ആത്മാബാക്കുന്നു; നമുക്കു ബന്ധമില്ല, മരണമില്ല, കൂക്കമില്ല; സപതവേ നില്ക്കുള്ളൂക്കമാക്കുന്ന നമ്മുടെ സപഭാവം. ഒരു പാപംചെങ്ഗുവാൻ എപ്പോഴേ കുംഭം നമുമുക്കാണ്ടു സാധിക്കുമോ? സാധിക്കാണ്ടില്ല!' ഇങ്ങിനെ നെയ്യുള്ള വിശ്വാസമാകുന്ന ആവശ്യമാക്കിട്ടുള്ളതു്." ഇങ്ങിനെ

യുജ്ഞ വിശ്വാസം നാമമുണ്ടാക്കിത്തീങ്ങും; നാമമുണ്ടാക്കിയും വന്നാണക്കിയും തീങ്ങും. ഈ അദ്ധ്യാഭാവം പോയ്ക്കൊക്കുന്നതു കൊണ്ടോക്കും ഈ രാജ്യം ദൈഖ്യപത്രിച്ചുപോക്കുന്നതു.

XXVI

“കമ്മതിൽ എന്നുംടക്കം; അദ്ദോഹം വിജയാക്ക തനു കുറിഞ്ഞുവരണ്ട് പ്രക്രാസംഭാക്കാനുവീധിയം ഗംഗിംഭായ ഒ മതി വന്നുചെരുതും അഭ്യർത്ഥവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ലാഘകമ്മം ചേരബലും അരാവതശശാഖിനെ ഉന്നത്തിലും. അപ്പുങ്ക് വിസ്തൃതാ നബ്യംഭാക്കാനുവേണ്ടി വിചാരിക്കുന്നവയും കുറവും തുമ്മേന്ന നാഡിംഗിട മാറ്റപ്പീം ഒരു സിംഹത്രിശാഖയും ഒക്കാൻനെ ചെല്ലു തുട്ടുന്നതാക്കും. വിജയാട്ട എന്നുംബുദ്ധുമം അഭിപ്രായ വരിചും; ഏന്നായെ വിജയാട്ടലും പരബ്രഹ്മിതാത്മം കർമ്മംചെയ്യു മരിക്കുന്നതു എന്നീക്കു സംശയിക്കാം.

XXVII

“പരിക്രമിപ്പിക്കാണ്ട് ഉമോജത്താർ ഉജ്ജപലിക്കുന്നവരും, ഇംഗ്രേസപരകല്ലുള്ള ശാസ്ത്രവിശ്വാസത്താൽ സംശദ്ധിതരായും, ദരിദ്രനാർ, പതിക്കന്നാർ, ദർശിക്കന്നാർ, ഇരാംരാംകളും സ മഹാവംകോൺ സാംഖണങ്ങപ്പുംലെ നിംഫയുള്ളിന്റെയും ഉള്ള അരങ്ങോക്കായിരാം ഷുജാദനുരാം സ്കീകളും ഈ രാജ്യത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തം സമാഖ്യവും, സമുദ്രാഞ്ചലാഞ്ചുവും സിഡി പ്ലാറാളും — സമത്പരഃപ്രാജ്ഞനാജിനാളും — മാർഗ്ഗം ഉപശമി ആകാണ്ടും പ്രപ്രാപ്താം ചെയ്യുകോണ്ടിം സർവ്വത്ര സഖ്യരിക്കും. * അതിനാളും ആളുകൾ എവിടെ? ദരവരാക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മകാഞ്ചക്കുക്കുന്നതു്. മരുശുഖിതെല്ലാം തെയ്യരായിവരും. ബുദ്ധവും, വിശ്വാസവും വിശ്വാസവും ഉള്ള ചെരുപ്പുണ്ണാർ, സത്യവും, ശ്രദ്ധയും തുള്ളുന്ന യുവജനങ്ങൾ, ഇവരാക്കുന്ന കന്നാമ തുണാകുക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെ ഒരു നേരുപേരുക്കായാൽ ലോക തെനു കീഴിൽമേന്ത മരിക്കാം. ** സ്വരാജ്യത്വിജയവേണ്ടി സ

പ്രസ്പരം സാമുകഴിപ്പാൻ തൃജുദ്ധിയും ചെറുപ്പകാർത്തിസ്താ തമ്മുഖാഖാർ തുലാജാനേഗാർ ഭാതം സംസ്ക്രമാദാണ്ഡം മഹത്വപരമാണ്.

XXVIII

“സാമ്മാഖികമേം രാജ്യത്തുവരാമോ അതു എന്നും ഏ പ്രാഥകളിടും അടക്കമാം, മംഗലപ്രാജ്യത്ത് സദ്ദോഹം—സ ദാചാര്യത്തു—അതുണ്ട്. റാജ്യമഹാസഭ—വാദലിജണകൾ—യും റിയൽമാല്ലെന്നിൽ അതു റിയൽമാല്ലെന്നു പ്രൊക്കാളും തുകാണേ സ്പു; ദോഹാ റാജ്യാഖാദം മഹത്തും വിശ്വിസ്താരാധാരിയിൽനിന്നും അന്തു. ശരതു അതു, റാജ്യത്തിലെ ജീവാഖാദം മഹാബഹം റാജ്യ അതുക്കുണ്ടോഅനോ.”

XXIX

“എന്നും കുഞ്ഞെത! സാക്ഷിപ്പിക്കാംപോലെയുള്ളിട്ടും റാംസ ഹോൾക്കാർ, ഉത്തരകമ്പിക്കർപ്പാലേയുള്ളിട്ടും സീറക്കർ, അതു കർക്കിളിലിൽ ഏതു സാധാരണക്കാണു വരുമ്പോയം ഉന്നടക്കി കിരിക്കുന്നവോ, കിരിക്കുന്നവോയാംകാണു തന്നെന്നും, ഇതാക്ക നാ തൊൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. വാലാം, എപ്പത്തും, ക്രിസ്തു വിശ്വിം; പ്രൗഢരജന്നും ശ്രൂക്കാം എന്നെതിന്നാറിയാൽ നൊഞ്ഞും നിശ്ചയവും അതുക്കന്ന തൊനാവയ്ക്കുപ്പെട്ടുന്നുണ്ട് *** ദിംബാർ വാസ്തവത്തിൽ എന്നും കട്ടികളിടും നെന്നും കണ്ണിൽ നന്നി വോയും ദേഹപ്പെടുകയുള്ളു; തന്നാംകുണ്ഠം വിശ്വേഷകയില്ല; സീറ ദാഡാംബളപ്പും വെള്ളയും കാരാതാവാപ്പത്തു ഉണ്ടാത്താ വിടണം; മൃദവൻ ലോകത്തെയും ഉന്നതിവിടണം.”

XXX

“ആഗമംക്കന്ന പ്രധാനക്കാർണ്ണം. ആഗമം ശ്രീകാതൈ ച രാത്മമായ കമ്മതിലിൽ സംശ്ലേഷികളിലുമ്പയ്യോഗിപ്പാൻ ദയ വന്നാം സാധിക്കാണ്ടു. ആംഗി സമദ്ധിയാക്കന്ന; സംശ്ലേഷം അതുരാധിപ്പാൻ തന്നെന്നതുന്ന കാപ്പിച്ചവൻ അതുക്കന്ന. ***

സത്യം, പ്രേമം, നിഷ്ഠാപത്രം ഇതുകൊള്ള കൊന്താണ് കഴിക്കാൻ കഴിക്കാൻ. നിങ്ങൾ നിഷ്ഠാപത്രം ചെയ്യാൻ മരിച്ചുവോളും എന്നും ഒരുക്കാൻ മരിച്ചുവോളും കൂടാണ്? സ്വന്തമായി ശത്രാൽ മരിപ്പാൻവോളും എന്നും ഒരുക്കാൻ മരിച്ചുവോളും കൂടാണ്? ഉണ്ടെങ്കിൽ ദയപ്പുടേണ്ടുണ്ട്; ഇതുവിനേ യും ഭയപ്പെട്ടേണ്ടുണ്ട്. * പുജാശ്രമാർ; ഇതാക്കണ വേണ്ടതും. മരിഞ്ഞെത്തും വഴി തെയ്യാരാക്കം. ബാലവും, വീഞ്ഞവും വാശ്രാസവും, നിഷ്ഠാപത്രവും ഉള്ള ചെറുപ്പുകാർ വേണാം. ഈ ത്രാസന നുറും: കണക്കായാൽ മതി; ലോകത്തെ കീഴുക്കേണ്ട റിഖാം.”

XXXI

“ശ്രദ്ധസ്വന്തിന്റെ വേരുക്കുക. ഇധാലോകത്തിലാം ഒരു പരാലോകത്തിലാംവെട്ട്, സുഖാരാഖ്യത്തിനാളും അതുന്തിന്റെയും വേരുക്കുക. ജനങ്ങളെ ശ്രദ്ധവും പാഠാരവിന്തനി വേശ നയിപ്പാൻവണ്ടി ആവിഷ്ണവിനു തിള്ളിൽ ചാടക.”

XXXII

“സംശ്വരത്തിൽ കൂട്ടുകാരനുടെ തലവനായിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു; അവരെ പരിചരിക്കുകയാക്കാൻ വേണ്ടതും നാമനായിരിക്കണം, ഏന്ന ബുദ്ധിക്കട്ട മുഖ്യാധം ജീവിത സമാഖ്യത്തിൽ പഹി വലിയ കൂട്ടുകുളേയും മുക്കിക്കൂളങ്ങളിട്ടണ്ട്. അതിനെ മുഖ്യകമം സൂചിക്കണം. മരിക്കുന്നതായാൽവോളും സ്വന്തമാണ്ടുടാതെ ഇങ്ങനോട് കമ്മം ചെയ്യുക. *** ഇതുതന്നെ ഏപ്പാറില്ലുംവെള്ളു വലിയ കാഞ്ഞം. നാലുരെ പഴിക്കാട്ടി റാട്ടത്തുവാനോ ഭോപ്പാനോ ഒരു കാലത്തും ശ്രമിക്കുന്നതും അക്കോഡക്കാർ വരച്ചാനാളുചെംലെ അതുകുടയും തലയിൽ കയറുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നതും; ഏപ്പാവരുടെയും ഭാസനായിരിക്കുക, *** അധികാരിക്കുമാം, മത്സരബുദ്ധി, ഇതു രണ്ടിനേയും സൂചിച്ചുകൊണ്ടു. *** നാമനായി പുരാപ്പട്ടാൽ അതും സഹായിപ്പാനാക്കിയിട്ടും കമ്മം ഫലിക്കണമെങ്കിൽ അതു

ചൂം അധികാരിയെന്നു നബിപ്പിക്കുണ്ട്. * * ഒരുത്തുമേ വലിയ ചട്ടവച്ചും തുടങ്ങുണ്ട്. വത്രക്ക്, വത്രക്ക്, ഉറ്റപ്പിള്ളു, ഉറ്റപ്പിള്ളു, മേഘോട്ട കയറിപ്പോക്കു”

XXXIII

“നില്ലുന്നാജനായിരിക്കു; ഇംഗ്രേസിൽ വിസ്പും കുക്കു; എന്നാൽ നിന്നുന്ന വഴി ശരിയാകും. എപ്പോഴും ഇംഗ്രേസിൽ നിന്നുന്ന അതുകൂടിയിരിക്കു; നിങ്ങാട് എത്രത്തു ഒരു ദാഖവാൻ അദ്ദോഹം കുന്നിനം സാധിക്കാണ്ടു. ദയാരയനായ ജ്ഞാതിസ്വന്തരും! നേർവ്വഴി കാണിച്ചുതോണമേ! എന്ന മും ത്രിക്കുക. അദ്ദോഹം അദ്ദുക്കാരത്തെ ഫേഡിച്ചുവരുന്ന ഒരു രൂപി കാണാരാകും. നമ്മുണ്ടു നേർവ്വഴി നടത്തുവാൻ ഒരു കൈ നിന്തിയാണിരിക്കുന്നതു കാണാമാറാകും. * * * ഇയ! ഇയ! മഹാ ദേവ!—മഹോട്ട്, മഹോട്ട നടക്കുക. മഹാദേവനാകുന്ന ദാമ്പത്യ ദേവനോപതി! ധാത്രയിൽ ആർ വിശ്വവോക്കുവെന്ന തിരിത്തുനോക്കുന്നതു് മഹോട്ട—മഹോട്ട—സഹോദരനും! നാം ഇംഗ്രീഡിയം തള്ളിക്കയറുന്നും. ഒരവൻ വീഴുന്നു. അവൻ ഭാരം മരറരാത്തവൻ വധിക്കുന്നു. * * * സംശോഭരണാം! നാം കരിപ്പുകാർ, നില്ലുരന്നാർ. എന്നാൽ എത്ര കാല തത്തും ചരമ്പേണ്ടുന്ന കുക്കാരണാർ ഇംഗ്രീഷരക്കാർ തന്നെ ധീരുമാരുണ്ടോ! തള്ളിക്കയറുവിന്തു! കഴിക്കയില്ലെന്ന പറയുന്നതു്. ദരിജലും സാധിക്കുവില്ലെന്ന വാദത്തു് തള്ളിക്കയറുവാൻ! ശ്രവാൻ പിന്നില്ലെന്നു് മഹാശാരാം നിങ്ങളുടെ മുട്ടു്”

XXXIV

“പേരിനോ, കീത്തിക്കോ, അപ്പുരുടുടെ മേൽ ഭരണം നടത്തുന്നതിനോ ആത്രുഹിക്കാതെ വാക്കു കുമ്മം ചെയ്യും. കൊമ്മം, ഫ്രോയം, ലോഓം ഇംഗ്രീഷിന്റെനിന്നും നുഈക്കു വേർപ്പെട്ടു് ഇംഗ്രീഡം. അദ്ദോഹം സത്രും നബ്രേംച്ചുടിനു നെന്നുണ്ടു്”

“എന്നു ഇന്ത്യൻ പാരിപ്രശ്നകൾ; അദ്ദോക്കകാലം നാനേ
കുട മാസ്ത്രികൾ കൊണ്ടുള്ളത് തിംബുക്ക; ആ അനാറ്റമാ
യ ശ്രദ്ധയീജിഭാഗാരത്തിൽ കാണാൻ കഴിയാത്ത യാ
തൊരു അത്യാഖാനയ്യും പിടിത്തും കാണുകയില്ല.”

XXXVI

“ഫ്ലാക്കത്തിലും ദിവം ദിവാ കളയുവാൻ ഇനിയ്യും ആ
യിം പ്രാവല്ലം ഇന്നു സപ്തികർണ്ണനമെങ്കിലും ഞാൻ ദാതി
ര തജ്ജാരാണ്” അപ്രകാരം ചെസ്റ്റാർ ഫ്ലവറൻറ എൻഡിലും
ചുഡാ പുപ്പു താ വരുത്താതെങ്ങിൽ ഞാൻ അതും ഇന്നു ഇന്നു
കരിക്കാം. സപ്രേ മഹർജ്ജാതും സന്ദാദിച്ചുതുക്കാണു മല
മെന്തു? സകലമേഖം ചേത്തുകൊണ്ടു ഇം വഴി പോകണാം.”

XXXVII

“ക്രവൻ ചെയ്യുന്ന തെററക്കൈ ലോകസമാം പ
രമ്പരാത്തകാണ്ട് ഉപരിയാഗചെല്ലും അപ്പുതകാണ്ട് അവ
ഇല്ലാതാവോ? ചെസ്റ്റു കരം അനഭവിച്ചതെന്ന രീം
ണാ. മേലിൽ ഗുണ്ടു ചെസ്റ്റാൻ നാജുനാം. ബാലവാ
ന്നാരോടു ധിജാരോടു മാറ്റു ലോകം സമത്വപിശ
യുണ്ട്.”

XXXVIII

“എവാനാവിന്നായും വാസ്തുശംഖാ പാരിരസിക്കക; ക
നിപ്പാ വാരാരവദാവം ഇപ്പുംജാപിംഗു ഇണ്ടിനാ ആ റ്റാ
ഡി നമ്പുട രാഘവാരതിൽ ചീരുചുന്നു. അതിനു ക
ളയണാം. അദിനുണ്ടാക്കണാം. നാബധിണാക്കണാം. ശേഖാം
വേണ്ടതെല്ലാം താവാ യന്നാക്കുള്ളൂ.

XXXIX

“നോക്കാവിനാം മതജാതക്കും തെച്ചപ്പുത്രജനയ
ദോഷിക്കും; തീന്തിരിജാനാം. ചാരിരുസ്താം ശത്രാനാം

ಬೋಹತರಿತ ಹಿತ್ತಾರು ಕರುವಣ್ಯಮಾಯಿಂಬಳಿಗಾಗುಂ ಅನುಜೀವಂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮಿರಾಖ ಜೀವಣ್ಣಮಂ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ಉಜ್ಪಲಿಕಣ ಅನು ಶ್ರುತಿಗಳೆ ಬೋಹತಿಗಳಿಗಳ ಅಂತಿಹಾಯ ಅನುವಾಗಂ. ಅನುವಿ ಯಣ್ಣಮಂ ಹಾರೋ ವಾಣಿಗಳಾಗುಂ ಮೇಲಗಂಭಿತಂಪೋಬೆ ಈ ಕಾರಿತ್ಯಾಂತಾಣಿಗಳೆಂಬು."

XLI

"ಅನುತ್ತಮವಾವುಹೀಗಾಂ ತಿಂಬತೆಷ್ಟಂ, ದೀರ್ಘವಾಯಿರಿಕಾಡೆ ಇಂ, ಎಡ್ಲಿಪ್ಪಾವರೊಷ್ಟಂ ಸಂಗ್ರಹಾಂಶಿಪ್ಪಿಕು. ರಂಗರಿಯೋಂ, ಗ್ರಂಥಿ ಹ್ಯಾಂತ್ರಿಕ್ತಿದ್ವಿ ವಿಷಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಂತಿಸ್ತ್ರಾಯಣಾಂತಹ ದೃಢಕು ಪಿಡಿಕಣ. ಹಿತ್ತಾರು ನಿಂತಾಂತಾರು ಹಾರ್ಧಿಕಾಂತಿಂ ಏಂಬು ತಕ ಸಮಾಜಾಯಿಕಣಾಂತಹ ಉಚಿತ ನಿಂತಿರು ಪರಾಷ್ಯಾಣತಿರು ವೇಂ ಕೂ ಸ್ವತ್ತಿಸಂ ಕೇರಿಕಾಹತ ಕಾರಿಕಾಯಿಸ್ತಿ"

XLII

"ನಾರಾಸಂಗಾಮಣಾಂತ್ರಿ ಗ್ರಂತಂ ಅಂತ್ರಿ ಸಿಕಿಕೆ; ಏಂಣಾಂ ನಿಂತಾಂತಾರು ವಿಸ್ತಾರಾಂತ ಲ್ಯಾಜಿಕಾವಾಗುಂ ನಾಯಕಾಂತಾರೋಂ ಅರಂಬಾಂಗಾಮಿಲ್ಲಾತಕ ಶಾಸ್ತ್ರಾಂತಾಯ ಸಂಖಾರಾಂತಹಾಂ ನಂ ಸ್ವಾಯಿಸಣಾತ್ಯಾ. ಹಾರೋಂತರಾಂತಹಾಂ ವಿಲಂ ಕಣಾಂತ್ರಿ ಚೆಂಂ ಒಂ ಸಂಘಾಂ ನಾಯಿತ್ತ ಕೆರ್ತಿಕಾರೆ ಮಹಾರೀಕಾಂತಾರು ಸಂ ನಿಂತ್ರಾರಿಕಾಂತಾರು. *** ವಿಸ್ತಾರಾಂತಾರುತ್ತಾರ್ತಿಷ್ಟಂ ಸಾಲಾರೆತಾರುತ್ತಾರ್ತಿಷ್ಟಂ ಪಿಡಿಕಿಷ್ಟಿ ನಿಂತಿಕೆ; ಸಂತ್ರಾಂತಂ ಅಂತಂಜವ ರೂ ಗ್ರಂಥಿ ರೂ ಉತ್ತಾರಾಯ ನಿಂತಿಕೆ. *** ನಿಂತಿರು ಹಾರ್ಧಾಂತಾಯಾವ ಇಂತಾಣಾರ್ಥಿಕಣಾರು ಅರಂತ ಸಾರುತ್ತಾರುಂ, ಶಾರಂತಾರೆತಾನಿಷ್ಟಂ ಅಂತಾಣಾರುಂತ್ರಾರೀತಿ ವಿಸ್ತಾರಿತಾಂತಾರುಂ.

XLIII

"ರಣಕ್ಕಿ ಡೋಂ ನಾಧಿಕಾರ್ತಿ. ಗ್ರಾ ನಾಂತರ ಪಾರ್ಶ್ವಾಲ್ಯಂ; ಮಣಾಂತ್ರಿ ನಾಂತರ ವಾಣಿಜಾರ್ಥಾಂಯಂ; ಇಂತ್ರಾಂತಾರ್ಥಾಂಯಂ."

" ಇಂತ್ರಾಂತ್ರಿ ಹಿತ್ತಾರುತ್ತಿಲ್ಲ ಹಿತ್ತಾರುತ್ತಿಕಾಂತಾರುತ್ತಿನ ನಾರಂತರ ಏಂ ಯಾತ್ರಾಂತಾರುತ್ತಿನಾರೀತಿಯಂ ನಾ ನಾಗ್ರಾಂತಾರುತ್ತಿ. ಏಂತ್ರಾಂತಾರುತ್ತಿ

ಹಂ ಕಲ್ಪಿಸ್ತಾನ್ ಅನುಗ್ರಹಿತನಾ. ಅರಣ್ಯಸರ್ವಾನ್ ಅನುಭಂ ಇಲ್ಲ; ಇತಿಂ ಸಂಘತಿ, ಯಣಿಣಾಯಿತನ್ ವಿಶಿಷ್ಟಭಾಷ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಹಿಂಸಸ್ವರೂಪಾಯಂ ಇಲ್ಲಾತಾಯತಾಕಣ್ ಶಿಖಿತ್ತು ಕಣಾಮತ್ತು ಅರಣ್ಯಸರ್ವಾನ್ ಅನ್ತಿಸಿಕ್ಕಿ. ಕಲ್ಪಿಸ್ತಾನಾಂಶ್ ಶಕತ್ತಾ ತಾಗನ ವಾಕ್ಯಕಾಳಿತ್ತಂ. ಅನ್ತಿಮ ಅನ್ತಿಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ಕಿಂತಾಂಗಾಧಿರಿಸ್ತಾ ನಾಕಣ್ ಅನ್ತಿಮ ಪ್ರಾಯಿರಿಸ್ತಾನಾಂಶ್ ಯೋಗ್ಯತವಚಿಂತ್ಯ ಸಿಲಿಂ ಕಣ್ ಶಿಖಿತ್ತು ಈ ಪ್ರಾಯಿತ್ತ ಚಾಟಿ ಕಿ ಮುತಲವಾಯ ಪಿಡಿಸ್ತಾನಾ ಕಣ್ ಮೇಲಯಿಕಾಂ ನಾಂತಾಂಶ್ ಕಲ್ಪಿಷಣಾತಕಿತ್ತ ವಿಂಣಿಯ ಅನ್ತಿಮ ಅರತ್ತ ಅರಣ್ಯಸರ್ವಿಕಣ್ ಅನ್ತಿಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ವಿಂಣಿಂದ ತಿಂಬಿ ಕೊಂಡಣ್ ಕಣ್ ಕಲ್ಪಿಸ್ತಾ ಶತಾಂಗಾಧಿತಣಾತ್ತುಂತಿತ್ತು ಅನ್ತಿಮ ಅರತಾಂಗಾಸರಿಕಣ್ ಅನ್ತಿಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ವಾಗ್ಯಪಂಚಾ ಇಂಗಾತ್ತ ವಿಂಣಿತ್ತು.”

XLIII

“ನಾನು ಅಯಿಗಾತಯಿಲಿರಿಕಣ್ ಕಂತ್ ಡಂಗಿಯಾಯಿ ನಿಯ್ಯಮಿಷಣಾತ್ತರ್ಕಾಣ್ ನಾಂ ನಾಂ ತ್ರಿತಿಯ ಶಕತ್ತಾ ಲಾಭಿಕಣ್ ಅನ್ಯಾಯತ್ತಾಯಿ ನಾಂ ಪರಿಪರ್ಕಿಯಾಯಿ ನಾನು ಶಕತ್ತಾ ವಾಸ್ತಿ ಹೃಷಿಕಾತ ಸಂಧಾರ್ಯತಿಂವೆಣ್ ನಾನು ಜೀವಿತತ್ತಾತ್ತ ಏ ರಂಧ್ಯಂ ಮಾನ್ಯಮಾಯಂ ಉತ್ತರ್ವಾಯಂ ವಿಚಾರಿಕಣಾವುಣ್ ಕರ್ಮತ್ಯ ರಂತ್ತಾದಿ ಚೆಂಜ್ಯವಾನ್ ಕಾರ್ಣಿಕಾತ್ತಾತ್ತ ರಾವಣ್ಯಾಯಿತ್ತ ಎಂಬ್ರಾಹಂ ನಾಂ ನಾಂ ಭಾಗ್ಯಾಧಿಣಾಕಂ.”

XLIV

“ಫೋಕಾತ್ತಿಲ್ಲಿತ್ತ ಸಕಲ ಯಾತ್ರೆತ್ತಾತ್ತಂ ಅಯಿಕಂ ವಿಂ ಮಂಂಸ್ಯಾಧಾಕಣ್ ಶಿಖಿತ್ತಾಕಣ್ ಕರತಿಕಾಂತಿಯ ಪ್ರಾಂತಣವೆಲ ಹಾರಾ—ಮಿಂಚಾರಿಮಾರೆಯಾಕಣ್ ಗ್ರೌಂಕಿಂಸ್ತ್ರಾರ್ ಅನುವಾಯಿ ಇಂತ್ತಾತ್ತ. ಶಿಖಿತ್ತಾತ್ತಾಯಾಲ್ಯಂ ಸತ್ಯಾಧ್ಯಂ ವಿಶ್ರಾಂತಾಧ್ಯಂ ಕೆಕೆ ವಿಂತಾತ್ತಾಯಂ ಮಾನ್ಯಮೆ ಏಂಬಾರ್ ಅರಣ್ಯಾರಣ್ಯಾಧಿತ್ತಾಸಿಕಣ್ ಇಂತ್ತಾತ್ತ. ಜಯಮೋ, ಅರಣ್ಯಾಧಯಮೋ ಶಾಂತಾ ವಕ್ತಾವಾಯಿತ್ತಾಸಿಕಣ್ ಇಂತ್ತಾತ್ತ. ಏ

നെറ്റ പ്രസ്ഥാനം നിന്മലഭായിരിക്കുണ്ട്. അപ്പോത്തവക്കും അതും എന്നിക്കാവനുമാല്ലോ.”

XLV

“അപ്പോയോ മഹാ യസ്തുക്കാരേ! സത്രബിഡിട ശോഭാ ലേശമില്ലാത്തവക്കും, ഭാഗ്യമീനക്കും, വിവേകം തീരെ നന്ദി ചുവക്കും, മദ്ധ്യക്കുപ്പട്ടവക്കും, ദിവാനത്തക്കുൽ പീഡിതനക്കും, കലമന്ത്രിയന്നക്കും, അസൃഷ്ടാലുകളും അത്യാരിക്കുന്ന ഈ നാട്കാരം പഞ്ചാം പ്രദയന്നേണ്ടത്തുടർന്തി സ്ഥലമില്ലാൻ കരുതേക്കില്ലോ ഉണ്ടാക്കുന്നൊരു ഈ ഭാരതത്തിലും ഉന്നതമെന്നു തൊന്തര വിശദപരമാണ്. ദാരിദ്ര്യത്തിലും അപഞ്ചാനത്തിലും ക്രമേണ്ടാതാണോ താണോ പോകുന്ന ലക്ഷ്യാപിലക്കും നാട്കാരത്തെ നന്ദിപ്പാവ സ്ഥി ജീവിതസ്വഭവമുഖ്യമായ തുജ്ജിച്ച വിശദപ്രദയന്നരായ അസംഖ്യം ഘട്ടങ്ങളാർ അവരവക്ക് കഴിവുള്ളിടത്തോളിം ചെയ്യാൻ തീരുമായി അത്രോച്ചിച്ചു് കംനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാലം എത്തോ, ക്രക്കാലത്രുമാത്രമേ ഭാരതവക്കും ഉന്നതക്കു യുള്ളി.

XLVI

“ഈന്തുക്കിലെ പൊതുജനങ്ങളെ ഉദ്ദരിപ്പിക്കുന്ന കൂത്ര തനിൽ എപ്പോട്ടു് ശ്രദ്ധമസമപ്പുണ്ട് ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള ഒരു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രപുത്തി എടുക്കുക; അവരും ഉണ്ടുകൾ; അവരിൽ തുാഗബുദ്ധി ഉണ്ടിപ്പിക്കുക. ഈ കാൽം മുഴുവൻം ഭാരതീയ യുദ്ധങ്ങളെ അതുകൂടിപ്പിരിക്കുന്നു.”

XLVII

“ഈന്തുക്കിലും അസൃഷ്ടാലുക്കും നന്ദിട ശാസ്ത്രപരമായെല്ലാ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ വാമ്പുടെ യോജനക്കും അതുസിസ്റ്റിക്കേ സെതിനു് എതാനം വിദ്യാമന്ത്രിരങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നുമെന്നാക്കുന്ന തൊന്തരപ്രേശിക്കുന്നതു്. *** പല വിദ്യാലയങ്ങൾക്കും കേരുമായ ഒരു മഹാവിദ്യാലയം മാവാന്തിരം ചൊ

XLVIII

“ அன்னா; அன்னா; அன்னா வேளா. இந் லேகை எனி
இன் என்னா தங்கட பேவாரோ மாதுதினாலெலும் ஒக்ரி
யை தரான் போக்காறு? சேர! சேர! ஸுனுசை உக்காவில
யிற் கொண்டுவரலோ. ஸாய்க்கெட்க யாரையும் அன்னா
கொந்களோ. விழுதுாஸம் நாடாகை பாத்தளோ. ஏ
ஓய்தஶக்தியை சூவட நாலிப்பிக்களோ. புலோவித
பூதைப் பாடிடி அவர்க் கார்க்கார விளாசிக்களதும் பா
டிடி உள்ளான் யாரையும் போல்; உயன்வகவான் வேளை
ஸௌகங்கும்; இருயும் உள்ளகளோ.”

XLIX

“മതകാസ്ത്രത്തിൽ ബ്രഹ്മഗംഗക്ക് എന്നവകാശമുണ്ടോ ആ അവകാശം തങ്ങൾക്കുള്ളം ഉള്ള ബന്ധാധി ചൊല്ലും ചൊല്ലും ചൊല്ലും കുറഞ്ഞാക്കണം. ചബ്ദാലാചാര്യർമ്മയുള്ള എപ്പോഴും ഇന്നനേരംകുറഞ്ഞാക്കണം. അതു മാത്രം യോഹം; ഭീഡി തത്തിൽ അഞ്ചുംബന്നുംപുജ്യായ കാഞ്ചിംബരിച്ചു് — ശ്രീബി കൈത്തലാഭിൽ, കമ്മുവടം കൂതലായവരെക്കറിച്ചു് — ശ്രവം ഉപദേശം കൊടുക്കണം. ഇതു ചെയ്യാൻ വാൺനേരംകു കാഡിവി ല്ലേക്കിൽ വിശദമായ വാദ്യാല്പാസവും, സംസ്കാരവും വൃത്തം ഗവിശദമായ വേദാല്പയാവും, വേദാന്തപാഠവും വൃത്തമാണ്.”

1

“அஞ்சிய வேள்கு” கும்பாவதாரஷுஜயங்கன். ஒரே ஒரு முன் அரங்கிவர்த்தாக்கன என்ன யாசாரிக்காத். அதிலை ஒ

ഫീല്പ്പട്ടാരനെ മന്യാക്രാഡൈനാനം അതും ശുഭിക്കച്ചയില്ല. അവൻ മതം ഉപദേശിക്കാമെന്ന വിചാരിക്കുന്നവോ അഥവക്ക് അംഗമാവുള്ളിരുക്കണമെന്ന കാരിച്ചും ചിന്തയില്ലോതാക്കാനം മിശ്രപ്പിന്നായും പട്ടിണിക്കുയും കരിച്ചും കൈം ദിക്കിക്കളും എന്നും. അല്ലോതെയും പ്രസംഗം നിങ്ങളാണ്.”

LI

“ഭാവിക്കുന്നവയം സകടം അന്തർവിക്കുന്നവതമായി ഈ എത്രയില്ലെങ്കിൽ ലഭ്യമാവില്ലെങ്കിലും ഇന്നാണെന്നേക്കുറിച്ച്” അമാത്തത്തിൽ എത്രപേര് പ്രാശാവിക്കുന്നുണ്ട്? എന്നും മലപ്പുറം? അവയെ ഒട്ട അമേരിക്കയ്ക്കും, അഭിപ്രായലിക്കും എന്നും എത്രയും ചെയ്യുന്നു? നാം അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കണമെല്ല; അവരെ സ്കൂൾക്കു നില്പു; അവരുടെ സമവാസവാത്തു വജ്ഞിക്കുയും ചെയ്യുന്നു. എന്നും മറ്റൊരോടു?”

LII

“എന്നാൽ എന്നാൻ ദരിദ്രനാക്കും; എന്നാൻ ദരിദ്രനാരെ സ്കൂൾക്കുന്നും; ഈ രാജുത്തിൽ ദരിദ്രനാർ എന്നു ചെറുപ്പുണ്ടും അവരോടു് എത്രപേരും ഒരു താവം ഉച്ചനേടുന്നും കൊണ്ടും എന്നാൻ അറിയുന്നുണ്ടു് ഈ സ്കൂൾ സ്കൂളിലും അല്ലോരാജുത്തിലും തബ്ദിയിൽ എത്ര വലിയ വൃത്താംസം! ഇവിടെ നിന്റും ഒപ്പുതെല്ലാം, അംജാനാനാത്തിലും മഡ്സിക്കിടക്കുന്ന ഇം ഇതുപരുത്തിലും കൊടുക്കാടി സ്കൂളിക്കും അം താവം അംഗങ്ങളുണ്ടു്? നിന്തുത്തിനും വേണുമെന്നാൽ മിക്കവായാണുണ്ടു്? അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസമില്ല, നോയുടുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടപ്പോൾ അഭ്യരജ്ഞുണ്ടു്? അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു് വീഴ്ത്തോറും സംഘാടിപ്പുന്നും തുരക്കാണു്?.....രാജുത്തിനീറു റിലേനില്ലെന്നു കടിലുകളിലും കൂടുതലും ആശ്വാസവുണ്ടിനീറുണ്ടു്! കൊണ്ടും മാറ്റും ഇവിധമായിക്കൊണ്ടു് അവരുടെവേണ്ടി അതും കുന്നം ചെയ്യാതിക്കുന്നുണ്ടു് മഹാ ക്ഷുണ്ടു്!”

LIII

“ദരിദ്രനാരപ്പുറി വിചാരിച്ച് ആരക്കട പ്രഭയം ദേശി ക്ഷേമവോ, അവവനായാക്കന്ന മഹാത്മാവു് എന്ന തൊൻ പറയുന്നതു; അപ്രകാരമല്ലാത്തവർ കൈ ചീംതമാവു തന്നെ.”

LIV

“തൊൻ തത്പരത്വാനന്തരിയല്ല; ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ; യുദ്ധാത്മാവുംല്ല; തൊൻ ഒരു ദരിദ്രൻ; ദരിദ്രനാരെ സ്ഥാപിക്കുന്നവൻ.”

LV

“ഈ ഭേദിയിൽ ദാരിദ്രം ഒരു കരംമായി ഗണിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പൊതുജനങ്ങൾ വഴിരെ നല്ലവരാകുന്നു. അവക്കു ലൈക്കിക വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അതോന്നും നാഥാക്കിനുംകൊണ്ടുണ്ടാണ്. അവക്കു ദിനംനാബുദ്ധിയില്ല; അവർ യുദ്ധാസ്ത്രിലുള്ള പൊതുജനങ്ങളുക്കാൽ ഏറ്റവും അധികം പരിശുദ്ധതനാരാക്കുന്നു. നമ്മുടെ പുത്രീകരണം ഏപ്പോടു തൊഴിയ പന്ത്രാവിനന്നാം അഭിസരിക്കുന്നു; അതായതു് ഉൽക്കുളമ്പിന്റെ പത്രക്കു, പത്രക്കു പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയാൽ പ്രചരിപ്പിക്കുക; അവരെ തുമം തുമം തുമായി പരിപ്പിക്കുക; അവരെ സമാരാക്കുക; ലൈക്കിക വിഷയങ്ങൾപോലും മതമാർഗ്ഗമായി പരിപ്പിക്കുക; ഇതാക്കന്ന റാം ചെങ്ങുണ്ടാനു്”

LVI

“കൈ രാജു തനിനെന്നു നന്ദതിനുകൾ ഇരിക്കുന്നതു” അതിലുള്ള വിധവകൾക്ക് ഏറ്റു ഭഞ്ചാക്കുമാരെ കിട്ടംവെള്ളു നാളുള്ളതിനു അതുകൂടിച്ചുപ്പില്ല; അതു രാജു തനിനെല്ല പൊതുജനങ്ങളുടെ സ്ഥാതനിയു അതുകൂടിച്ചുപ്പില്ലെന്നു. അവരെ ഉയർത്തുവാൻ ദിണ്ടിക്കു സാധിക്കുമോ? അവക്കു സമജമായ അല്ലാത്മസപദാവം കൂലിയുവാൻ ഇടവജ്ഞത്വാത്തെ, തങ്ങളിലും മറബജ്ഞാനാണ്

നാല്ലു ബോധം വിഞ്ഞം അവക്ക് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുപ്പാൻ ദിംശ രാക്ക സാധിക്കുമോ?

LVII

“ലക്ഷ്മാപിലക്ഷ്മം ഇന്നൈൽ വിശ്വനാ വലത്തും മുമ്പായിരുന്നു ഇരിക്കുന്ന കാലതോളം അവക്കുട ചിലവിശ്വരു പിള്ളാ ത്രാസം ചെങ്കു” അവരെ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന എം തോരു മനസ്സുനോയും ഞാൻ മഹാപാത്കി എന്ന വിളിക്കുന്നു”

LVIII

“ക്രീതീപീ ധിതനാരായ കാടന്നാരേക്കാൽ ഒട്ടം മീത യല്ലാത്ത ഇം ഇഡപത്രകോടി ജനശ്വർപ്പംക്കുവേണ്ടി ധാരതാനം ചെങ്കു:തിരിക്കുന്ന കാലതോളം ശതു മഹാസാധകാളും പി ശിശ്രതിരിച്ചുനോക്കിയ പണം കയ്യിൽവെച്ചു” അതുകൊണ്ടു യു തംടിച്ചു പാടക്കുന്ന മനസ്സുശരു മഹാപാതകികൾ എന്ന ഞാൻ കരത്തുന്നു.”

LIX

“റിംഗം ഇംഗപരാനാ അരുപാഷിച്ചു് എവിടെ പോകുന്നു? ഇം ദരിദ്രനാണോ, ദഃപിതനാണോ എപ്പോം ഇംഗപരാനാരാ ഫ്ലോ? ഏതു കുംഭു് അത്രുമായി ശാഖരാ ശതുരാധിക്കാനില്ലോ? ഗംഗാതീംത്തിൽ കിണർക്കഴിപ്പാൻ പോകേണമോ? ഇവരാ യിരിക്കുന്ന ദിംശള്ളട ഇംഗപരാൻ; ഇവരെപ്പറ്റാറി വിചാരിപ്പിൻ; ഇവക്കുവേണ്ടി കുമ്മാ ചെങ്കുവിൻ; ഇവക്കുവേണ്ടി റാ രാതരം പ്രാതമിശ്വവിൻ. ദൈവാൻ ദിംശരാക്ക വഴി കാന്നി ചുത്താം.”

LX

“ഭാരതത്തിലെ പാവനാചൈപ്പുറാടി റാം എന്തു വിചാരിക്കുന്നു, എന്നു് കാക്കണ്ണാൽ എന്നിന്റെ മുഖയം തകരുന്നു. അ വക്ക്” ഒരു വഴിയും ഇല്ല. ഭേദ്യാട്ട കയറുന്നതിനാം ദൈ മാ രജുറും ഇല്ല. പാവനാരാം ഭാരതത്തിൽ ദിനുംബു ഇല്ല;

సహాయం క్రిస్తు; అరువునిరణిలుగు శ్రుగిచ్ఛిల్సం శరువాతిలే ఉను
తి బ్రాహ్మణ. తిథినిసంభాదం అనవర తాళును. ఉఁడు నియ్యత స
మతానుం ఈనిపిలువడ నెఱ అటికిలు వయిస్తినిసా. ఏడులుతే
ఇల్లు అటికిలు ఎర్రివిచిటాగును వయసు ఏగునో అనవర అంగిల్ల
స్తుల్లు. మంచ్చు రాగులే తణుపు ఏగ్గాంత్రుక్కి అన్న వావసుపు
రంగులొంగాను. గంలుం దూస్తు. ఇల్లుశ్రూరంగు గ్రీవిషమకాను
వాతాల్లు. సాయుషజ్ఞుల్లం, చంసులవాంశాంధ్రం, వాపికణ్ణు
ల్లం అనంతమయివాణులును శాశ్వతిశ్చ. అన్న నిషేషం కెక్కి
శ్చ ఎంతు జాతికార బ్రాహ్మణిలు విషయిత వాణుల్లుం నిషేషం అనవన
దట అంగిల్లంకిలు. యా! త్రయ్యిసక్కామారో! మంచువశం త్రయ్యాస
నుచుం పించవశం దూస్తుచుంగాను నిషేషం అంగిల్లులొప్పు.”

LXI

“ఇల్లు అనంతమయి—ఇర్లాతమాయం పీచితమాయం అన్నాను
పరిప్రమాంబులకీఇచ్చు ప్రయత్నం—ఏగునీర మంగులుగ్రపూ
రూ నిషేషంతో పత్తమాయినిశాంగు. వివాసంగోదాను తాణాతా
ణు కూడా ఇల్లు శరు సంప్రుం ఉట్టుకిలంకూయి ప్రియులు నిషేష
ఇంగం జీవితం సంఘ్యుప్రాపునిఁ! ‘మాత్రమేవాభు’ ప్రిత్తిఃప
మోక్షు’ ఏగును నిషేషం కెక్కిట్టుకొచ్చు. తొంగ వారిషును;
‘పోత్రమేవాభు’ ముర్ఖువిషమోక్షు’ వావసుపు, ద్వామణార,
అరుణమార్క బ్రాహ్మణ నాసుంభవిత ఉపా స్ఫురితమాయిలింగికైక్కు.
ఇవరు రెసవిషమాతుగులే ఉప్పుత్రుచ్ఛుయించ ఏగునో” అంగిల్లత్తు
చెక్కాల్లువాస్తి.”

LXII

“నిషేషం య వావాయం రాత కోటిశపరాణారితి నిగుం
విష్ట సారాయ్యు ఉణాంగమాంచాంగసాంగ. లోకార్థినిలె
సంకల రాంతోత్తుర్మ ఇల్లు తిప్పించుంచు సాయుషిత్తు. నీవు చె
ష్టించువు’ పచీ వాయాల్లు! పొంచం త్రయ్యిసార్పువిని! వ

அவள்! விழைக்கும் ஏழையும் வெறுவன் கஷி யு. நீண்டம் த
னை ஸக்லதும் வெறுவன். நீண்டம் போடுவால்ளைகிலும்
நீண்டமே அரசாக்கரிக்கவான் வழிராவேற் குருதாகும். நீண்டம்
பூசும்பிற்குள்ளாகும் ஸங்கொ பறித்து வெற்றாகும் ஸத்யவாண்மொகும்
அது யிரி சில வான்! ஒதுக்கவிடப்படுவதைக்குட்டி வத்தீ
க்கவின்று?

LXIII

LXIV

“ஈடு அல்லது கூடுதல், நான் பூர்வை எடுக்கப்பட்டு கூடி விட்டு. நான் தான் பூர்வம் எழுவினோம் என்று. நான் சபாம் ஆய்வாவராக்கள். ஒதுக்கங்கள் கொடிக்கு வேற்றப்போகிற நான் அடிப்பூர்வம் வெடிக்குத்துக்கூடிய ஸாக்கத்துறை அதிகார பூர்வத்தையிர்த்துள்ள பூர்வ எடுக்கால் அதை மூலமாக்கி விட்டு. அதைகிடைத் தான் பூர்வ அதை உத்திப்படுத்துவது அதை

குடுகாகெட் அரசிஃபூயத்தின் வழிபூட்டுவான் என்போல் தூராயிரிக்கை. என்போல் ரண்ணிப்பிழூகொள்ளபோவான் அதிகை. * * * ஸபாத்ம் நிறங்கு மேலில் அதுகைவகா ஶமிழ்பாத்திரியை ஸஂநிவையை சிமிலமாயி, நாமக்னிபூா தை ஜாக்டுத்திரிசென் விலகுலாக்ன நான் என்றதிரியிரிக்க நான் வெறுதே வாகம் யாரோன்னது ஹவியங்கை அது வாய்மோ என்னத்தினக்கரிசூ வல ஒராள்க்கூறாயி அர ஸூாறு கூலகிக்கை, கை மஞ்சுங்கள் தேவீகிமித்தம் அதுவாரம் அதற்குலமானை ஹஷ்டுயை என்னது சங்கிரவியிலை நைவைக்கரிசூ' அரங்கை ருநாங்கரிசூ நீங்கிக்கை, ஹதாயாரி கணா நம்முடை ஸமிதி. * * * மேலில் ஹந்துகை மத்தபுடு ஸாகவாங்கு ரமங்கு கூவானமிரிக்கை: நூ ஸஂநிவையிலா க்ன. அரநுவரிகை ஸக்ரி வல்பாட்டிசூ' ஹந்துக்குதையை க ரைவாகை ஶேவரிக்கைதாக்ன கரை மார்புாகிரிக்கைதா க்ன ஸம்பாங்கு புதித்திரிசென் ரமங்கு; அதே, அதற்கு கை ரமங்கு. ஹந்துக்குதையை ஶேவரிசூ' கரைவாகை தி ரிசூ' எக்காரமாகி கை விளக்கத்தை புவத்திக்கை. சில நாக்கார் காலோங்கையை அவாவாக தோன்றியபோலே விசு ரிக்கை. ஜப்பான்கார் என்று சூதங்கே வேற் மாருதுமே ஜூவாக்கிலை விசுவாக்கை. மலத்திலும்தூ ரூ தூராஸம் விளைப்பாக்கரியாமல்பூ."'

LXV

"கட்டிக்கந்துபூலை வரலூாத அதற்குக்கைந்து நம்முடை வர்த்துப்பாலாவாக்ன. உங்கு உங்கு வாயில் கொட்ட நொயை அதற்கு விழ்ணுவான் என்போவாக தழுராக்ன. சில க்கூ' அதற்கு அக்காதைக் குத்துக்கைந்துக்கைந்துமென்னாக் காலதா நைவை துண்பான் விளைப்பாக காட்சிவிட்டுக்கிற விளைப்பாக ஜிவா ஜிவாக்கை அரங்கூ. * * * ஏற்குதான் ராஜுத்திரிசூ ஸபாபு

യതാക്കാണാകനു രക്ഷ കിട്ടേണ്ടതു". എതൊരു മനസ്സുനം ശ്രദ്ധകാരം തന്നെ. സമാധിത്തിനോ ശരാറുവര കാത്തിരിക്കേണ്ട. ഇതു നിങ്ങൾ എപ്പോഴും ചോമ്മവെക്കണം. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഒരു വാദ്ദേശിയങ്ങൾ സമാധിവും ശ്രദ്ധയിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു". രാഷ്ട്രീയങ്ങളും ജനങ്ങളും താന്ത്രണ്ണലും സമാധിക്കണമെന്നതാകനു യഥാർത്ഥ രാജുക്കുന്നതിനോ അതു ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടാലും കൂടാക്കിയിട്ടില്ല. പിന്നെയും കാത്തിരിക്കണം."

LXVI

“കാഞ്ഞങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ മിറ്റുകൾക്കുള്ള അമാനതം ഒരു പ്രത്യേകമാണ്. കണക്ക് വെക്കുന്നതിലുള്ള നിപ്പുഷ്ടയും ചിട്ടയും കനം അവക്ക് മതിച്ചാക്കിട്ടില്ല. കാഞ്ഞങ്ങിൽ കണിഗം പോരായ്ക്കാണാകനു— ഒരു ദോഷം നിമിത്തമാകനു— ഇന്തു ഡിം ത്രിക്കായി ചെയ്യുന്ന കാഞ്ഞങ്ങളും തോന്തമയിൽ കലാ ശാക്കന്തു". * * * കാഞ്ഞത്തിനെന്ന കാഞ്ഞത്തിനേരു വിലയിൽ എറബുവും ഗൗരവമായി ഗണിക്കണം. സ്നേഹവും മുഖംനേരം അവധിട കാണാൻരുളും പ്രവൃത്തിസംബന്ധമായി കരുതിയും വരുന്ന സകലത്തിനേരുവും ശരിയായ കണക്കെവക്കണം. പട്ടിണി കൊടക്കേണ്ടിവന്നാൽപോലും വക്കമാറി ചിലവു ചെയ്യുന്നതു". ഇതാകനു കാഞ്ഞത്തിലുള്ള രോഗമാർ. പിന്നെ വേണ്ടതു സ്ഥാരാത്സാഹമാണ്. നിങ്ങൾ എന്നെതാനു ചെയ്യുന്നതായാലും അതു നിങ്ങളുടെ അപ്പോഴെത്തെ ഘൂഞ്ഞായിശിക്കേണ്ടു!"

LXVII

“ഈ രാജുത്തിലെ പില്ലാള്യാസത്തിൽ— അല്ലെങ്കിൽ രാധിക്കുള്ളതാലും ലെഞ്ചകിക്കാക്കിയിട്ടുള്ളതിലും— നാടകൾ ഒക്കെ വെന്നും. ഇതു നിങ്ങൾക്ക് തന്നെല്ലാക്കന്നബോ? നിങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി വിചാരിക്കണം, അല്ലോച്ചിക്കണം; സംസാരിക്കണം; അതു സാധിപ്പിക്കുവേണ്ടും വെന്നും. അതു ചെയ്യുന്ന തുവരെ നാശിട്ട വർദ്ധിത്തിനു ശത്രയില്ല.”

LXVIII

LXIX

“സ്രോതസ്വാദം അവരെ സംഖ്യാഗ്രിമിച്ച് പല മൊറയമേ റിയ കാൽഡൻസം ആരുലേംചിച്ച് റീച്ചുപ്പുട്ടതാംബന്നു് എ നാൽ ‘വിക്രാഞ്ഞാസം’ എന്ന വിസ്തൃതകരമായ ശ്രദ്ധ വാക്കുകളും ഒരു സമാധാനം കാണബത്തുവാൻ കഴിയാതെ കാൽമില്ല.”

LXX

“നിഃശ്വരങ്ങൾ” ഇപ്പോൾ സിഖിക്കുന്ന വാദ്യാളാസത്തിൽ ചില നല്ല ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്; എന്നാൽ വലിയ ശാന്തിയും മുഴുവൻ ഉണ്ട്. അതിനും വലിപ്പും മിത്തതം നല്ല ഭാഗങ്ങൾ തുടി താനമന്ത്രിക്കുന്ന ഭന്നാജെത്തു സംഗതി, ഈ വാദ്യാളാസം ചെയ്യുന്നതും ഒരു ദിവസം കൂടാനും കാണുന്നു; അതു മുഴുവൻ മുഖ്യക്രമാനുസരിച്ചുള്ള വിശ്വാസമാണ്. നാന്നിക്കാഡ വിദ്യാഭ്യാസമാക്കുന്നതു, നാന്നിക്കാഡ, നാന്നിക്കാഡ വിശ്വാസമാക്കുന്നതു, നാന്നിക്കാഡ കൂടുതലമാകുന്നു. ഒരു കുട്ടിയെ സ്കൂളിലേക്കു കൊണ്ടുപാടാണ്; അവൻ അതുപുറമായി പഠിക്കുന്നതും അവൻ അപ്പുന്ന ഒരു ദിവസമാണ്; രണ്ടാമതും അവൻ ഒരു ദിവസമാണ് ഒരു ദിവസമാണ്;

നാ; മുന്നാമത്രീ അവരെന്റെ അച്ചാന്തുക്കുടാൽ എല്ലാപ്പേരും വശവുക്ക് നാംകിഴനാവുന്നു; ദാലാക്കു ടാറുഗ്രഹണക്കുല്ലാം കൂട്ടി ദേശം നിരിഞ്ഞതാക്കുവെന്നും; ഇപ്പോൾ പാരിച്ചുവെള്ളുക്കുവോർ അവൻ നിങ്ങയുണ്ടെടുട്ടെടു ഒരു സ്ഥായിത്തോജനം. അവൻ ജീവനില്ല; കെട്ടില്ല.”

LXXI

“ഹാ! ഹര! ബി. എ. പാസ്സാക്കവും എല്ലു തിരുക്കും ചുമിള്ളു തുട്ടുനു. പാസ്സാക്കി കുറച്ചു ദിവസം കഴിയുണ്ടാ ഷേഷ അതെല്ലാം ആരിഞ്ഞാണു കഴിഞ്ഞു ഇതു ലഘുജീ കൂടി പഠിക്കുന്ന കയ്യുമെന്തു്? ദാമുഖം മനുഖം അച്ചാന്തുക്കും എല്ലാം ദിവിച്ചവയും ഹാഞ്ചാതൃത്വത്തെല്ലാം നല്ലുവയ്ക്കും എല്ലു മാത്രം. ദുഃഖം മുഖപദ്ധതെയു അകറൻ വിന്തുവാൻ വയ്ക്കാനം. ഈ ഉക്കുപ്പുവില്ലാണും ഇരുവാൽ എല്ലു? പോയാൽ എല്ലു? ഇതു വെച്ചുകൊണ്ട് ഉദ്ദ്രിശത്തിനാലുണ്ടു മറവാളി തുട്ടുന്നതിനു വകാറം പ്രസ്തുതാഃയടത്താമാറം സന്ദുഖിപ്പാൻ കഴിവുണ്ടാക്കുന്ന സാങ്കേതികവില്ലാണും കൂടുതലുമണാനു അനു അധികം നന്നായിരിക്കും.”

LXXII

“കഴുതെയു അടിച്ച വിട്ടി കുറിം ആക്കി സീക്കാം, എന്നും കൈ ഉപാദശം സിഡിച്ചു അംഗിരവുണ്ടും ആചരിച്ചു കൈ മനസ്സുന്നേൻ താരിക്കൽ ലഘുജീ കൂട്ടിക്കാഴ്ച വിഭൂ സാഭ്രാം പ്രാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സംശ്വരാധനയെ അകറൻ കൂടുകയാകുന്ന നടക്ക വേണ്ട മനറാജ കായ്യും.”

LXXIII

“മനസ്സുന്നാൽ സപതാവയുള്ള പരിപ്പണ്ണത്പരം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതാക്കുന്ന വില്ലാണും.”

LXXIV

“ജീവകാലം മുഴവും ദയവികാരതെ കിടന്ന മേഖലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എതാനം അറിവു തലക്കിൽ കുറവുന്നതല്ല

വിപ്രാത്രാസം. ജീവിതത്തിൽ അഭിപ്രാധിക്യം, പെശങ്ങൾക്കും സപദാവശസ്ഥ്യവും ഉണ്ടാക്കുന്ന തത്പര്യം ബുദ്ധിയിൽ ചേ സം പിടിച്ചു നന്ദിട പ്രകൃതിയായിൽനിന്നുംവിധിയം ഉള്ള അത്രാസമാക്കന്ന നടപ്പ് വേണ്ടതു' ഇപ്രകാരം ഒരു അഭ്യു തത്പര്യം നിങ്ങളിടെ ജീവിതത്തിലും, സപദാവത്തിലും—കൂടാം ദേഹത്തിൽ പാടാക്കണമുള്ളപോലെ—പിടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടാക്കിൽ, ഒരു ഗ്രന്ഥജാലയിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മനസ്സാംമാക്കിട്ടിള്ള രാഖാഷജൂലിതിക്കാക്കാർമ്മ ശ്രദ്ധിക്കും വിദ്യാഭ്രാസം നിങ്ങൾക്കുണ്ട് ജീവിതം നഹിയായി നിഷ്പിപ്പിച്ചാണിള്ള വഴി കണ്ണാറു നാനാക്കന്ന ഉംകുഴുവിപ്രാത്രാസത്തിനേരു പ്രയാജനം. ഈ നാത്തത പരിഷ്കർത്താപ്രാകാരം ശാശ്വതായി അലഘോചിക്കുന്ന വിഷയവും അതാക്കന്ന. എന്നാൽ ഇതു നന്ദിട രാജുരുതു അനോക്കായിരിം കൊല്ലുപ്പെറാക്കു മുമ്പു കണ്ണാത്തിയിട്ടിള്ളതാക്കന്നു".

LXXV

"സപദാവശസ്ഥ്യംഉണ്ടാക്കുന്നതും, മനസ്സക്കി വശി പ്പുംകുന്നതും, ബുദ്ധി വികസിപ്പിക്കുന്നതും പരാഗ്രയം തുടാ തെ നിൽപ്പാൻ കഴിവുണ്ടാക്കുന്നതും ശ്രദ്ധ വിദ്യാഭ്രാസകാക്കന്ന വാഴ്ചക്ക് വേണ്ടതു'."

LXXVI

"മനസ്സുതപ്രകാശകക; ഇതാണ് എത്തു വിദ്യാഭ്രാസത്തി നേരയും, എത്തു വർണ്ണിപ്പിന്നതിനേരയും ലക്ഷ്യമായിഡാക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനു പകരം ഏറ്റു മിറാസപ്പുട്ടത്തുവരേൻ അക്കാദാ റാം ശ്രൂഹിക്കുന്നതു ഉഞ്ഞിപ്പെട്ടിയിൽ ചുറ്റു മിറാസപ്പുട്ടത്തിട്ടിള്ള കാഞ്ഞേരു?"

LXXVII

"മുജക്കലവാഃസമൈന പഴയ സന്ധ്യായവും അതുപോലേയുള്ള മറ്റൊ സന്ധ്യായങ്ങളിം വിദ്യാഭ്രാസത്തിനോവശ്രൂഹക്കന്ന. ശ്രൂഹചന്ത്രത മാർഗ്ഗദർശിക്കിവെച്ചു പാശ്വാത്രങ്ങൾ ദ പ്രകൃതിജാസ്തുഭ്രാഹ്മാം അര്ഥതാടോന്നിച്ചു വേദാന്തവും,

ആദിവാസിയും അത്രവിശ്വാസവും അലകനാ റാം അരുളുപിങ്കേ
ണ്ടതു'."

LXXXVIII

"തനൻ പാറിപ്പിക്കുന്നവെന്ന അരുളുപക്കൻമു വിചാരം
വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മുഴവൻ ദിശിപ്പിക്കുന്നു. സർവ്വ ഇതാബാധി മന
ജ്ഞനിലാകന്ന ഉള്ളതു'. ഒരു കട്ടിയുട്ട കാൽനിൽ ധോദ്യം
അതു അംഗങ്ങിനൊന്നാകുന്നു; അതു ഇതാബാത്തെ തന്ന ഉയര്ത്തുക
യേവേണ്ട; അതു ഉണ്ടത്തുപാകുന്ന അരുളുപക്കൻറ കണ്ണം, എണ്ണ
നു വേദാന്തം നമ്മുകൾ അറിവു തന്നു. കട്ടികർക്കു കര, ചര
ണ, ചക്ഷം, മനസ്സാട്ടിക്കുള്ള ശാഖായ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ
അവക്കെട ബുദ്ധിയെ ചെയ്യുന്നതുവാൻ പാരിക്കുന്നതിനു ഏറ്റവും
സഹായം വേണമോ അറുത്രമാറ്റുമെ റാം അവക്കു ചെയ്യുകൊ
ടക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതായാൽ ഒരുവിൽ ഏ
പ്ലാം ഏഴുപ്പുമായിരിക്കും."

LXXXIX

"ഒരു ചെടിക്ക വളരുന്നാണെവാൻ വിശ്വാസ ഏതുമാ
റും സാധിക്കുമോ, അതിലെയിക്കാ രക്കട്ടിക്ക വിദ്യാഭ്യാസ
വാൻ വിശ്വാസ സാധിക്കുമെല്ലു. നിഃബന്ധ ചെയ്യാൻ
കഴിയുന്നതു അറുത്രും പരിഹാരവക്കുന്നതിലുംകുന്നു. വിശ്വാസ
കു സഹായിക്കുന്നതിനാക്കാറുമെ സാധിക്കുമെല്ലു. പ്രകാശ
നം ഉള്ളിൽനിന്നാണുകുന്നു; അതിനെന്നു പ്രകൃതിയെ അതു'
വികസിപ്പിക്കുന്നു; തന്മാന്തരം പ്രായിക്കുകയാണുകുന്നു. വി
ഞ്ചുായ്ക്ക് സാദ്ധ്യമായിട്ടില്ലെന്നു"

LXXX

"ഒപ്പുക്കുന്ന അഥവാപാഠംയുണ്ടു സ്വപ്നാവത്തോടുന്നടി
യവശരാത്രൊന്നില്ലെന്നും സംബന്ധിച്ചു സംബന്ധിക്കുന്നു. അവർ ഉത്തരമോപദേശങ്ങൾക്കുള്ള ജീവത്ത് ത്രാളാന്തരംയുംകുന്നു.
അവന്ന ഏഴുപ്പും കാട്ടുകൊണ്ടാരിക്കേണ്ടതാണു."

LXXXI

“ಎಂಗನಪರಾಜ್ಯಾಲ್ಲ ರೂಪಮಹಿಳಾ; ಏಂಂ ಎವರುತ ಪರಿ
ಧ್ವಿಷ್ವಕಾಂಡಸೂತ್ರಿಕಾಳಿಂ, ರಂಹಿಷಣಾತ್ರಿಕಾಳಿಂ ಅ
ರೂಪಾಳಿಂ. ಇಂದ್ರಿ ಶ್ರವಣ ವಂಜ್ಯಂ ಅರಂಭಿಸ್ತಿಸ್ತಾಂ ಏಂಂ ಈ
ಕ್ರಿಕಷ್ಟಿಂ ಅರಂಭಾರ್ಥಿಪ್ರಿಂಗಾಂ. ಏಂಂಂಂತ ಮಾತ್ರಾದ ಗ್ರಹ
ಇಂ ವಿಂಪಾಸವುಂ ಉಣಿಕಾಳಿಂ. ಗ್ರಹಾದ ಮಾತ್ರಾದ ಗ್ರಹ
ಲ್ಯಾಂತಾವಂ ಏಂಂಂಂತ ಅಂಸರ್ವಂ ವರಣಾತಿಂಃಂ?”

LXXXII

“ಏಚರಿಯ ಕ್ರಿಕರ್ಹಿ ವರಿಸ್ತೂಂ ಕೊಳ್ಳಿರ್ವುಂ ಈ ಏ
ಗ್ರಹಕಾರಣಿಂ ನಾತಾಹಿಂ. ರಂಭಾರಣಾಂ, ಮಂಭಾರಾರಂ, ಉಪ
ಂಬಾರಾರಾರಾ ದ್ವಾರಾಂ ಏಚರಿಯ ಕ್ರಿಕರ್ಹಿ ವರಿಸ್ತೂಂ ಏಂಂ
ಇತ್ತ ಪ್ರಾರ್ಥಾಸಂಸಿಂ ತಾ ಸ್ತುತಿ ರಾಂತಾರಿಯ ಚಿಲ ಪ್ರಾರ್ಥಾ
ರಾಂ ನಾಂತಿಂಗಾಂ. ಅಂತ್ರ ರಾಂತಾರ ನಾಂತಾಂತಾರಾಯಿಂ ಇಂದ್ರಿ
ಪ್ರಾರ್ಥಾವಂ ವೆಗಾಂ.”

LXXXIII

“ಹಾ! ಹಾಂ! ಸಂಭ್ರಂಶಾರ ಏಂಂತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥಾಸಂಗಾಂ,
ಪ್ರಾರ್ಥಾಸಂತಾರ ಸಾಂತ ಗ್ರಂಥಾರ ಕಾಣಾಪಾರಂ ವರಿಸ್ತ
ಕಾರಣರ್ಥಾರಾ ಅರಂಭಾರಿಂಂ ನಾರಾಂ. ವಿಂಪಾಸಾ ಜೀವಿತ
ಅಂತಿಂದ ಪರಾರ್ಥಾರಾರಂ ಈ ಏಚರಿಯ ಸಂಭಾರ ಇತ್ಯಾಗಂ ಅರ
ಂತಾರಿಯ ನಿ ವರಿಸ್ತಾರಾರೆಲ. ಪ್ರಾರ್ಥಾ ವರ್ತಿಗಾಂ ಕಿಂಡಣಾ ಕ
್ರಿಕಾಳಿರ ಈ ಗೋಪಾರ್ಥಾ ಅರಂಭಾ ಏಂಂ ವಿಷ್ವಿಂತಾಕರ್ಣಾ
ರಾಂತಾರಾರಿಗಾಂ ಕಾರಂತಾರಾ. ವಿಂಪಾಸಾ ವಿಂಪಾಸಾ ಪ್ರಾರ್ಥಾ
ಂತಾರಾ ಗೋಪಾರ್ಥಾ ವರಿಸ್ತಾರ್ಥಾ ವರಿಸ್ತಾರ್ಥಾ ಇಂತಾರ್ಥಾ
ಕಾಂತ ವರಾರ್ಥಾ ವರಾರ್ಥಾ ವರಾರ್ಥಾ ಕಾಂತಾರ್ಥಾ ಇಂತಾರ್ಥಾ? ವಿಂಪಾಸಾ!
ಪ್ರಾರ್ಥಾರಾರಾರಿಗಾಂ!! ಅಂತಾರ್ಥಾ ಅಂತಾರ್ಥಾ ಅಂತಾರ್ಥಾ ಅಂತಾರ್ಥಾ
ಕಾಂತಾರ್ಥಾ!!”

LXXXIV

“‘നാമ്മൽ വേണ്ട എല്ലാ ധാരാളങ്ങളിലും, യിരിപ്പിയതുടെ കീഴിലല്ലെങ്കിൽ നാശ പറ്റിക്കൊണ്ടു. അതിനോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷ് ഘായം, ഫാൻസാനും ധാരാളങ്ങളിലും സാല്പി പോച്ചിക്കൊണ്ടു. സാക്ഷേതികവിള്ളാളും സാമ്പത്തികവിള്ളുകളേയും വളർന്നിട്ടുണ്ടെന്നതിനു വേണ്ട എല്ലാ തൊരിപ്പുകളിലും നാശം സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ. തേരാവീരാ ചെറുപാർപ്പിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ സക്കാർ ജാലി ഒരു കാത്തുവാട്ടുവരെ കാലാക്ഷേപനത്തിനു വേണ്ട പ്രഭാവം ചെലും വേണ്ട ധാരാളം സഹായിക്കൊണ്ടുണ്ടോ?’

LXXXV

ചെളി കളഞ്ഞ സ്വപ്നം ശ്രദ്ധമാക്കി നൃഷിപ്പുനേരുള്ള ഭാർത്തും നിങ്ങൾ കണ്ടവിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ ഒരു കാഞ്ചുംതുടി അതിന്റെ നിങ്ങളിടെ ഉദ്ദേശം എന്നതാക്കണമോ? ധനാദ്വാനമോ, യശോവാദരയോ, അധികാരങ്ങളും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കണമീല്ല; എന്ന വിജയം ഏഴ്‌യുണ്ടോ?”

LXXXVI

“മനവണ്ണമുഖം കരറി പ്രസംഗത്താൽ അതിരാഖണക്കാം എന്ന ചെണ്ടു കാഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; മിഞ്ഞകളിലും ശാവത്തുടെ സംസ്ഥാനവും റാജിച്ചുവോക്കുകയും അസംഖ്യം ദോഷാദാവും അവരുടെ തഉള്ളടക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ, എന്നിട്ടും ഉടക്കാരത്തിനുള്ള ഹലം കൊം ഉണ്ടായില്ല, അതിനും കരണേം എന്നു? അതു കാണുന്ന പ്രകാശമുണ്ട്. കാരണം ദോഷാദാവും നാശത്തെന്നും മാർഗ്ഗമേ അല്ല നമ്മുടെ ഘടതിയ പരിശ്രമവലഭതിക്കും മാക്കവയും വാഞ്ചാത്രും വഴിക്കേണ്ടും, രീതിക്കേണ്ടും അതും ചാക്കാതുട്ടാൽ അബ്ദിമീച്ചിട്ടുള്ളവക്കുന്നു, എന്ന പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ വ്യാസനിക്കുന്നു. അതു വഴികളിലും രീതികളിലും ഇന്ന് ധ്യാനിച്ചുവാണു്.”

LXXXVII

“വൈശ്രോവലിയുടെ കണ്ണറ ഭയക്കുന്നായ ദോഷത്താൽക്കും, അധികാരത്തിനും മതത്തിനും ഉത്തരവാദപ്പെട്ടുടരിയ അരതീയ പരിശ്രമകൾ എല്ലാം അല്ലെങ്കാണും ഒരു വലിയ തെററു ചെലുംവന്നുമാറ്റില്ല, അതാശ്ചേരംകായ അതു കെട്ടിടങ്ങൾ എണ്ണിച്ചിട്ടും വാദിക്കാൻ പുരജസ്തുടക്കായും ചെണ്ടു. അതിനും ഹലം എന്നതാക്കി? പാജയം.”

LXXXVIII

“പാജിപ്പാരതിൽ എറിജിഷ് വിശ്രദാസമുണ്ട്, എന്നാൽ വളരെച്ചാരിൽ വിശ്രദാസമുണ്ട്. മുഖ്യപരബ്രഹ്മ നാശകിരിഷനും

നാമ്പട വർദ്ധിതനാട് “ഈ റാചിക്ക നടക്കക. അതു വഴിക്കല്ലോ” എന്ന ശാസിപ്പാൻ എന്നിക്ക ദെയൽമില്ല. * * * രാഷ്ട്രീയ പജ്പതികളിൽത്തുടരുന്ന വളർച്ച, പാകാസം, അഭിവുദ്ധി, ഈ താക്കന താൻ കാണാന ശ്രീതി. * * * ദാരോദരത്തും എവി ടെ നിശ്ചിന്നവോ അവിടെനാണ് എവരും കയറിവിടക. * * * നിങ്ങൾക്കു എന്നിക്കോ എന്നും ചെയ്യുന്ന കഴിയും? നിങ്ങൾ കഴു കുട്ടിയേബ്ബോലും പറിപ്പിക്കുന്ന കഴിയുമെന്ന വിചാരി ക്കുന്നവോ? നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കയില്ല. ദാരോ കുട്ടിയും ത നീതാൻ പറിപ്പിക്കകയാകുന്ന ചെയ്യുന്നതു. അതിനുള്ള അ വസ്തു കൊടുത്തു തടസ്ഥമാക്കുന്ന നീക്കിക്കുയുകയാകുന്ന ദി സൗഖ്യം ബാധ്യത. ഒരു ചെടി വളരുന്ന അതിനും വളർച്ച നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണോ? അതിനു വേലികെട്ടി മുഖം തുണം അതിനു തിനാംപോകാതെ കാത്തുരക്കിക്കുകയാകു ന നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാംമുള്ളതു. നിങ്ങളെ ബാധ്യത അ മുന്നോട്ടുമെയ്യുള്ള ചെടി തന്നതാൻ വളരുന്ന.”

LXXXIX

“രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിനും വളർച്ചാവശ്രൂമായ ആവാരം അതിനു കൊടുക്കുക. വളരുന്നതു അതിനും മു പുണ്ണിയാകുന്ന. അതിനുപുറതി ഒരു കല്പാ കൊടുപ്പാൻ വളർച്ചയെ ശാസിപ്പാൻ ആക്ഷം കുറുമല്ല.”

XC

“ഒന്നിനേയും ഭാഷിച്ചു തള്ളി പറയുന്നതു് എറബും അ സ്വവിശ്വാസമയവും, യുക്തിയും അതു സ്ഥാപനങ്ങളേ യും അദ്ദേഹിക്കുവരു. എന്നുകൊണ്ടുനാൽ ഒരു കാലത്തു അവരുടെ ക്രാന്തിക്കാരി അവളുമായ നൃ കാഞ്ഞാഡി ചല്ലതും സംബന്ധിച്ചിട്ടായിരിക്കുന്നോ.”

XCI

“ഈ രാജ്യത്തിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും വാസ്തവത്തി കു അധികം നൃ ലക്ഷ്യങ്ങളോ ഉദ്ദേശങ്ങളോ ഉള്ള സ്ഥാപന

ಈರೂ ಲೋಕತನಿಹೆ ತೆ ರಾಜುತನಿಷ್ಟಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಭೂತಿಂ ಈ ಮಿಕಣಂ. * * * ತೀಚ್ಚುತ್ವಾಣಂ ಪೋಹಕರಣವಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಪೂರ್ವಿ ತೊಣಿಗೆ ಇಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾರಣಿಷ್ಟಂ ಕ್ರಿತಕಾಲಾತ್ಮತ ತೀಚ್ಚುತ್ವಾಣಂ ಅ ಗಣಕರಣವ್ಯಾಖಿಗಣ. ಇಲ್ಲಿಪೂರ್ವಿ ಅರವಾಯ ನಾಂ ತಜ್ಞಿಕಾಳಿಯೇ ಅನ್ತಾಣಣವಿಹ ಈತ್ತಾ ಅರವಾಯ ಶ್ರೀಪುರುಷಕಾಣಿಷ್ಟಿ; ಅರವಾ ನಾಂ ಅವಿದ ವರ್ಣಿತವಿಂದ ಸಂಧಯಿಗಣತಿಗೆ ಚೆಷ್ಟಿಕ್ಕಿಂತ್ತು ಮಹ ತೆ ಕರ್ಮವರಣಕರಿಷ್ಟು ನಾಂತಿರ್ಯಾಂತಂ ಅರಣರುಮಾಣಂತ್ರಂತಿ ವಿಷಣ್ಣಾಹಿಗೆ.”

XCVI

“ಎನಿಸಿರ ವರ್ಣಿಕಾರ ಕ್ಷಣಿಷ್ಟು ತಜ್ಞಿಕಾಣಿ ಉತ್ತ ವಾ ಅವೋಧ್ಯ ಎನಿಸಿಕ್ಕಿಷ್ಟು. ಗ್ರಿಂಡಿ ಚೆಷ್ಟಿಕ್ಕಿಂತ್ತು ನಾಂ ಯಿರಿಗಣಾ; ಎನಿಸಾತ ಕರ್ಣಿತ್ತಂತಿ ನಾಂತಿ ಚೆಷ್ಟಿಂತಿ ಶ್ರಮಿ ಕಾವಿತ್ತಿ!” ಎಲ್ಲಾ ಎನಿಸಿ ಅರವಾರ್ಯಾಂತ ಪರವಾಳಿತ್ತು.”

XCVII

“ಅರವಾವಣಿಷ್ಟು ನಾಂತಿ ಅರವಾಗಣಿ ಅರಾಂತಿಷ್ಟಾಹಿ ಗಣಂ ವೆರ ವಣಿಕಿಷ್ಟು. ರಾಜುತ್ವಾಣಿಷ್ಟಂ ಅರಣಿಕಿರಿತಗಣ..... ತುಳಿಸಿತರಂ ಸ್ಯಾಪಣಣರಿ ವಜ್ಞಿಸಿಕಾಣಿಗಣಾತ್ಮವರ ಪರಿಯ ಸ್ಯಾಪಣಣತ್ತಿ ಅರಾಂತಿಷ್ಟಾಗಿ ಶ್ರಮಿಕಾಣಾತ್ಮ ಅರವಾರ್ಯಾಹಿಕರಾ ಕಾಗಣ. ಎಲ್ಲಿಪೂರ್ವಿಂ ಕ್ರಮತಿಂಲಿ ವಿಷಣ್ಣಾಹಿಯ್ತಿ.”

XCVIII

“ಹುಂತ್ಯಾಹಿ ಸಾಧಿತಾಯತನ ಪರಿಷ್ಯಾರಿಕವಾಗಿ ಉಪಾಂ ಶಿಷಣಾತ್ಮ, ಅತ ಪರಿಷ್ಯಾರಾರ್ಹಕಾಣಿ ಇಂತಾಣಿತ್ವಾರ ಅರ್ಥಪೂರ್ವಾತಮಿಕ ಜೀವಿತತಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಅರಯಿಕಂ ಹುಗಣಂ ಸಾಂಪಿಕಾಣಿಗಣ ಕಾಣಿ ಶ್ರವಕಾಣಿತ್ತರ್ಹಿಕಾಣಾಕಾಗ ವೆಣಿತ್ತು; ರಾಜುತ್ವಾರ್ಥಪರಿಷ್ಯಾರಂ ಉಣಾಕಾವಾಗಿ ಉಪಾಂತಿಷಣಾತ್ಮ, ಇಲ್ಲ ವರ್ಣಿತವಿನೆ ಅರತ್ತಾಯ ಶ್ರಮಾಯ ಲಂಕಾಣ್ಯಂ— ಅರತಿಸಿರ ಅರಮಾಪರಮಾಯ ಜೀವಿತಂ— ಎತ್ತಿ ಅರಾಂತಿಷ್ಟಿಲಿಪಿಪ್ರಾಂತಿಗಣ ತಜ್ಞಿಯಿತ್ತಂತಿಷ್ಟಾಹಿಗಣ ಯೆ ಗಣತ್ತು.”

XCV

“സമുദ്ധായവരിപ്പൂരം എന്ന പേരുകൊട്ടത്തിലിക്കുന്ന അതു വിഷയത്തെ കുത്തിച്ചിള്ളുകൊണ്ട് എന്നു എക്കാണ്ടുന്നാൽ ഒന്നാമതു അല്പും മഹാവിഷയവിപ്പൂരംകൂടാതെ മഹറായ പരിപ്പൂരവും ഉണ്ടാക്കാൻ സാല്പുമല്ല. * * * നിങ്ങൾ കുഞ്ഞുത്താജാന്റെ അര ടിഡ്യാളം—നാരാധവേംഡിളം—ഇരംവിജോക്കണം. അതി നൊയാക്കുന്ന സമൂലപദാരിപ്പൂരം എന്ന തോൻ പരയുന്നതു. അതു ടിക്കിൽ റീഞ്ച്ചുകു. അതു മേലേപ്പു കുത്താട്ടു! അപ്പുക്കും ഒരു ഭാരതീയരാഖ്യം ഉണ്ടാക്കു.”

XCVI

“വായടക്കവിശ്വാസി; മൃദയം തുരഞ്ഞെടുവിൻ! മൃദവൻ ഭാരവും നിങ്ങളുടെ ചുമലിലാക്കുന്നവുന്ന ദിനങ്ങൾ ദാരോത്തനാം വിചാരിപ്പുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിനേർജ്ജം മൃദവൻ ലോക അഭിഭേദരായം ശ്രദ്ധയ്ക്കു സന്ധാരിപ്പിശ്വാസി! * * * ദോഗ്രാദ്ധിക്ഷേ അമന്ത്രിവയ്ക്കുകമാറ്റം ചെയ്യാതെ ദോഗ്രകാരണങ്ങൾ തന്നെ വേദോടെ വച്ചിച്ചുചുട്ടുകു, ഇതാക്കുന്ന എന്നാൻ ചികിത്സാരിതിം.”

XCVII

“കൈ സമുദ്ധായത്തിനുള്ളിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന അല്പും ശക്തിയുടെ പ്രകാശനാദിപ്പുകുന്ന ഫോമകരംഗളിലെ എപ്പോഴും സാമ്പാദികമാറാണെളി. അതു അല്പും മഹിശകാരികൾക്കു കുറുതു കുറവും ഉണ്ടുകൊണ്ടു സമുദ്ധായം അതിനുന്നും സംശയിക്കുന്നും സുവിശദ്ധം അഭിഭേദസരിച്ച സുസ്ഥിതിശാല പ്രാപിക്കും.”

XCVIII

“ജാതിയചാരിത്രം സന്തുഠ്റ്റം ബാലിശമായ പരാധി നതയായിത്തീനിന്നിരക്കുന്ന. മേഖണം വായിൽ കൊണ്ടുവുന്ന കൊട്ടത്താൽ സുവിശദ്ധി കേൾക്കുന്നതിനു അവരെപ്പും തജ്ജാരായിരിക്കുന്ന. ചിലക്കു അതിരെ കീഴോട്ടു തജ്ജിക്കൊട്ടത്താ

ൽ കൊള്ളിയെന്നാൽ ഉണ്ട് തന്നെത്താൻ സഹായിപ്പും കഴിക്കില്ലെങ്കിൽ വിജയം ജീവിക്കണമെന്നോ അവർക്കുനില്ല.”

XCIX

“ദ്രവിഡൻ, അന്ത്യൻ, ബ്രഹ്മണൻ, അമ്മാധാരൻ, തുടങ്ങിയ തുട്ടുവിഷയങ്ങളുടെ ഏറ്റവും തുടക്കമായി നിങ്ങൾ മലയുള്ളടക്കയിലും, വിവരിക്കയിലും ചെജ്ഞാണോ, അതുനേരോ ഇല്ലോ ഭാവി ഭാരതത്തിന്റെത്തിനാവശ്യമുള്ള ശക്തി സംഗ്രഹണത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾ അകല്ലുണ്ട്. എന്നെത്തന്നും, ഭാരതത്തിന്റെ ഭാവി, സന്ദൃശ്യമായി ഇതിനേല്ലാറല്ലോ ചുരുക്കിക്കും നാശത്തിനു കുറക്കുക; ഇട്ടോശക്തി സമൂഹങ്ങളുടെ ഏക കരം സംമുളം, ‘എക്കെന്റുകുറീക്കാണോ’—ഈതാണ്ടു രഹസ്യം.”

C

“ഭാരതം ഉയര്ത്തപ്പെട്ടിരുത്തു മാംസശക്തികൊണ്ടും, അതിനിലക്കാവാണോ; സംഘാവതാകക്കൊണ്ടും, ശാന്തിക്രമങ്ങളുടെ കൊടി—സന്ധാസിയുടെ ഗൗരാംഖ്യം—കൊണ്ടും; ധനഭാരികൊണ്ടും, ഭിക്ഷുവിന്റെ ഭിക്ഷാവം കുറം കൊണ്ടും; വിജയം അശക്തരെന്ന പരിധാതിരിക്കുവിൻ, ആത്മാവു സമ്പ്രശക്താനാണോ.”

CI

“ഭാരതം കരിക്കായോ? എന്നും ഭോക്തവിലെ അഭ്യാമിക്കശവിശ്വാസം നാശിക്കും; സംഭാർജ്ജവരിപ്പുത്തി അസ്ഥിംഗമിക്കും; മധുാരച്ചക്കായ മതാന്ത്രാവം ഇല്ലാതാക്കും; ഓരുംഗരപ്രതിവഞ്ചിരെപ്പും നാശിക്കും; അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു കാമ്പും ഭാഗവും കാജ്വാനമാകുണ്ടും അതുംനോട് ചേരുന്ന ലോകം അശിക്കും; വഞ്ചാവും, വെള്ളപ്രഞ്ചാഗവും, മതം വും അതിന്റെ വിശ്വാസങ്ങളും; മഹാഭ്യാത്മാവു അതിന്റെ അശ്വതത്തിനും ഉപചാരവുമായിത്തീരും. അതു അവസ്ഥ തരിക്കും സംഭവിക്കില്ലെന്നും. എന്നെത്തന്നും പ്രവർത്തന ശക്തി

ଯେହାପି ସମାଜକର୍ତ୍ତି ଯାଇଛି ଯାଇଛନ୍ତି କଲାର୍ଥୀ, ବୈଷଣ୍ଵିତି
ଓ ଶାକାର୍ଥୀ ଏବଂ ଯାଇଛା ଯାଇଛନ୍ତି ଶାକାର୍ଥୀ ।

CII

“கனவள யீடுகள் அதும்னாலக்கிட்டு உற்றுய வைக்கும் பூர்வம், அதோரக்கால முதலைகள் எல்லாம்மாலையிலீக்க ளாம். சிறதானம் ஜிவிதங்களிட்டு உண்டாலை விழ்ய நோட்கா திட்கள்ர் மத்தையும். ஸபாம்தாஸிஃபூர்வம் உபேக்குஷ்வங்க ஷபுகிலூா அதிகார உக்குஶாஸி பூர்வத்தைக்கவாய்வாயிலீக்க ளாம். கிரஷேஷம் ஸபாம்திலூாத்தைவாரை எக்கிட்டு விழ்ய வைப்புகள்களையே, குருக்குவிள்ளியையோலை அங்கு மத்தா ஆரிக்கோ.”

CIII

CIV

“எடுக்க யுவனாகுத்து கொலி! நினைப் பூமியாகுவா கூராகுத்தியவாக் குங்கக்; இதான் விழைஷேஷங்கு ஏது செல்கிற உபயோகம். ஸ்ரீதாலூபாயுதன்குடி நினைப் பூங் பெருக்கல் அதிக்குத் தீரு போகவாக் ஸாயிக்கமோ ஏதை கோகார் அயிக்கம் அதிக்குத் தென்கிடிமுதம் நினைப் பூங் எது நீதுவாக் கூடியும். குது வழிகார யீர்மாய வாக்களூண்; வூர்கால் குது பறாதிரிக்காக் கீழ்க்கொடியிலூ. குது எகாவாக்கால் எதாக் கிளைஷால் ஸ்ரீவீசாக்கா. நாந் கூக் காங்காக்கால் பரவித்தீக்காலு ஏதுவிடக்காவாக்கா என்கிடு கூரியா. குதுக்கூக் காலும் போகப்பிசுக்கும் நிலிசித்துக் கூடு. நினைத்தாட கரீரத்தைப் பாங்காவேஶிக்கப்பக்கூக்கு கார்த்து கீ செதியூக்காலை கீத குதுப்பாசதேக்கார் அயிக்கம் கா ஸுவள்ளும் மாப்புப்புப்பாக்கம். கார்த்து வாலந்துக்கு கூதம் நினைக்குத் தூந்தாக்காக் குதுக்குப்பாக்கார் காங்கீர்மாய வூதிக்காவாவதேதே யூ, காங்கீர்மாய சுக்காயேயூம் காங்குக்குடி காப்புவள்ளும் நினைப் பக்கு கூக் காப்புப்பாக்கம்.”

CV

“நாம் மலப்புத்தியிவர ஜிவித்திரிக்காதெ வணங்காம். ஏன்கால் நஞ்சாட ஜிவிதம் கீரு விஶேஷமொ அறநுபவால மலப்புத்தியும் தடவ விதங்களையு அதிகால காங்காத்தை தீவ்து காங்கு ஸஂக்கீர்ணதான். ஜாதியயமாக்குக்குத் தே அ கீ பாவப்பித்து தட்டிப்பித்துக்காயா தினா’ அதுவ நுக்குத் தே வெப்பு தாவுலரையான காத்தை கூன் காலுவஶுப்புக்காரு. கூன் என்கால் மாதாய புபுத்தீராயாக்கா. மேப்பாலும் அப்புக்காரமா கிடங்கைக்கும் வெத்து. புபுத்தி வெத்துக்காதில் ஸந்துஷ்டா கிரிக்கை ஏப்புரைக்கால் உபவியாய | காங்காவதையா வெ யூதிரிக்கை காங்காலதையோட்டம் கையெஞ்சுதை 50, கூடு சூர்யமாக விரூபாக்குதெநாட்ட குட்டிச்சிரிக்கை.”

CVI

“എന്നും, ഒരതാക്കൻ ലാമ്പുട കൊടിച്ചുറ്റ; ലോകോപ്പ്
രി പാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാരതവതാക്ക; ക്ഷയിക്കുന്ന വർദ്ധ
ഡാർക്കം, ഏല്ലാതരം ദ്രോഹങ്ങൾക്കം, സമ്പ്രവിധ ഭൗതകരി
ഷം ഒരു താക്കിതായി ഭാരതവശ്യം പിന്നെയും, പിന്നെയും,
കൊട്ടക്കുന്ന നിത്യോപദേശം അതാക്കാ. അല്ലെങ്കിൽ മിന്നുകൾ
കൂടി, നിങ്ങൾ അതു കൊടി പിടിവിടാതിരിപ്പിൻ! അതിനെ ഉ
യൽത്തി പട്ടിപ്പിൻ! പുരാതനകാലങ്ങളിൽ അതും ഭാരതത്തിലെ
യെ ജയിച്ചിപ്പിക്കുന്ന; ഇന്നായും അതു ജയിപ്പാൻ ഇരാക്കുന്ന.
ശ്രദ്ധപൂഴം ഭാരതിയാദർശിക്കിക്കുവെച്ചും ഉച്ചാദ്ധം, മഹത്തുമ
വും അതു ശ്രദ്ധം അതാക്കാ —തുഃഖം! തുഃഖം!!”

CVII

“എഴുന്നേപ്പിൻ! ഉണ്ടവിൻ! ഒഞ്ചെല്ലുമെന്നാളു തുറന്തിരുത്തിൽനിന്ന് ഉണ്ടവിൻ! സപ്പസ്പാവത്തോ സഹാപിപ്പിൻ! ഉള്ളിൽ മുഖപ്രഭാസ് ഉന്നത്തോ വിളംബരപ്പട്ടത്തുവാൻ! മുഖപ്രഭാവന വിശദയിക്കുന്നതുവാൻ! അതുലസ്യം, ഒഞ്ചെല്ലും, നിദി, മോഹം മുത്തുകൾ ദേവനാഥതിലധികം നഞ്ചുട വർദ്ധിക്കിന് വന്നുചെന്നിരിക്കുന്നു. മേ! ആധുനികമഹിളക്കുള്ളേ! നിങ്ങളുടെ കുറ്റിമഹായ നിദിമോഹത്തെ തുജ്ജിപ്പിൻ!”

CVIII

CIX

“എത്തെങ്കിലും കൈവിധത്തിലുള്ള ഇന്നൊന്നും അടങ്കു കാലത്ത് നടപ്പിൽ വരവാൻ ഷോകനാഭവനു് എപ്പോൾ സംഗ തിരക്കാണ്ടും തെളിയുന്നണ്ടോ. ആ ഭരണസ്വന്മാവദിനു് ‘സൗഖ്യലിസം’ എന്നോ മറോരാ ഇപ്പോൾ വേർപ്പാണും. ഇന്നുംരക്ഷ’ അവരുടെ ശരീരാവശ്യങ്ങൾ നിപുണത്തിങ്കണം. ജോലി കരയണം; ഭ്രാഹ്മജ്ഞത്വം; യുദ്ധത്തെ ഇംഗ്ലീഷു അവർ ആവശ്യാസ്ത്രം. ഇപ്പോഴെത്തു ചാരിപ്പുംകൂടു കരും തെങ്കിലും പരിപ്പൂഢാനോ ധമ്പതിലും, മാനുഷന്റെ നാശക്കി ലും പ്രതിജ്ഞിതക്കല്ലേക്കാൽ അതു നിപുണിപ്പുവന്നു് എന്നു് ഉ രസ്യക്കന്ന നമ്മൾ ഉണ്ടുള്ളു? ധർമ്മാക്കന്ന ഇം കാർണ്ണത്തിന്റെ ജീവൻ! അതു് നിന്മാശയം ഉംഖുകാർബിൻ! ധമ്പംട്ടെ തം—ഗരിഖയി ഇരിക്കണാണോക്കാൽ എപ്പോം ശരിയായി ലിക്കം.”

CX

“യാതുക്കാം ഒരുക്കാംതും നന്ദിപ്പം സുവം ഉണ്ടാക്കി നിന്തിപ്പു; ഉണ്ടാക്കുകയുമില്ല. അതുംനെയെല്ലാനു നാമും വി പ്രസിദ്ധിക്കാൻ ശ്രമിക്കാവൻ യാതുക്കാംതും സുവം ഇ രിക്കന്നാൽ എന്ന വാടിക്കം. എന്നാൽ സുവം എപ്പോഴും മ നല്ലിലാക്കന്നു; മനസ്സിന ജയിച്ചിട്ടുള്ളവനുമാത്രം സുവി അയിരിപ്പും സാധിക്കുകയുള്ളൂ; മരാക്കം സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നെല്ലാമായിരുന്നാലും ഇ യാതുക്കാർക്കി എന്ന പറയുന്ന തു് എന്തു്? ഒരു കമ്പിയിൽക്കൂടി സപ്പള്ളം വിള്ളുള്ളുക്കാർ നട തുവാൻ സാധിക്കുന്ന മഹാപ്രഭുനാം, ബുദ്ധിമാ നേനാം പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമെന്തു്? അതിനാക്കാർ ല ക്ഷോപിലക്കിം മട്ടേ് അധികം ശാംഭിപ്പുഡുള്ള കാർണ്ണദാർ പ്രകൃതി പ്രതിനിശ്ചം ചെയ്യുന്നില്ലു? എന്നാൽ പിന്നു എന്നുകൊണ്ടു പ്രകൃതിയാട്ടുകൊണ്ടുവീണു് പ്രകൃതിനെ മുജി ക്കുന്നില്ലു? ചോകം മുഴവാൻ വിഞ്ഞെട്ടുട അധ്യാക്കാംത്തി കു കീഴി

ലായി: ജഗത്തിലുള്ള കാരണ അർഗനേഷ്വരം നിങ്ങൾ സാ...
ധിനമാക്കി; എന്നിരംനാൽ താന്മായും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു...
എല്ലോ? അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് സുവഭിഖാക്കിപ്പ്. നാഥാ...
രാജവന്തിനാലും ശക്തി നിങ്ങളിൽത്തന്നെ ഇംഗ്ലീഷിൽ... “ഈ...
അായും നിങ്ങൾക്ക് സുവഭിഖാക്കിപ്പ്”

CXXI

“മെങ്കിവാറും എട്ടുപും സദാചാരകാംബായും, എട്ടുപും ദാഡി...
ശക്രതകളിലും നാഡിലും വിശ്വീശ്വരാഡിത്തിൻിനിക്കണ്ണ ഇം ജാ...
റൂഹത്തിനു ജീവൻ കൊടുക്കാൻ സംശയിക്കാൻ ഇല്ല ചൗമ...
ചെള്ളാൻ ശ്രമിച്ചെന്നവരുടെ ഇടയിൽ ചാടിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല...
ഈ സന്നദ്ധാക്കമോ? അരാംസർജാനിലും ദാഡി കൂടിയിലും
ഒരു ദിവസം കൊടുക്കാംമോ? പാരപേരെ ഉറുപ്പു...
യാ നില്പുക! സത്യം സദാ ഇതിക്കം. എപ്പോം മുട്ടുകാണി...
കലാശിക്കിം.”

CXXII

“കമ്മത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുക! സമ്രാജ്യരാജ്യവാ സദേശ
ഇംഞ്ചും, അധികാരിയോയും ഭാരതത്തിൻറെ ഉന്നമനത്തിനും
എൻ്റെ ശ്രമിക്കുക! തന്റെ പ്രാഥമ്യപരാശര ഉണ്ടാതിയും നിങ്ങളെൽ്ലെ
ആപ്പോൾ അതിംവഗദത്തിൽ പിന്തുടരുവും. കമ്മം ത
നൊക്കും യഥ്തജീവിതം. റബ്ബുവലത്തെ ശശ്രവിക്കുത
കമ്മം ചെയ്യുക! കമ്മം! കമ്മം! സകല സ്പാത്മത്തേയും ഉ
പേരും കമ്മം! കമ്മം! അധികാരിയും കമ്മം! ക
മ്മത്തിൻറെ അധികാരിയും കമ്മം”

CXXIII

“ഭാരതിയ യുവാശ്രൂ! നിങ്ങൾ മനസ്സുവരന്ന വിശ്വ
സിഖവിൻ! അവരിലിൽ കരം്പുക്കുമതയുള്ളവരെന്നു വിശ്വ
സിഖവിൻ! ഇംഗ്ലീഷ് നിങ്ങളുടെ പക്ഷ താഴിലാണെന്ന വി
ശ്വസിക്കവിൻ! ഭാരതം നിങ്ങളെ പ്രാശിക്കിലുക്കൊണ്ടിരിക്കു

CXIV

“மே விர! வெய்து சாரவுவங்கிக்க! ஸாலிமான் உக்கோவிசுக! — “எான் ஹாரியன்; ஹாஃபா ஹார்திய எல் குடிநீர் ஸங்கோதன்.” வருக்கதான்: — “நூல்வகைதி அவன், பாவித்தோரதியன், பூவுவண்ணாலதியன், சுளையல் ஹாவியன் ஏஞ்சால் ஸபந்த ஸங்கோதனேற்ற.” அரங்கிற ஹரும் கலு வெளியழுதல் விழும் ஸாலிமான் உஷ் ஸபந்தகிற பாகுக்கதான்: — “ஹாரதியன் ஏஞ்சால் ஸங்கோதன்; ஹார்தியன் ஏஞ்சால் பூங்கன்; ஹாத்தாத்திலெல் பேவங்காய் பேவி உங் ஏஞ்சால் ஹாபென்; ஹாந்தாசுத்தாய் ஏஞ்சால் சித்தா ஸு: செய்வங்கிசுவ உபவாம்; வால்க்குத்திலெல் வாான் ஸ்டி. பூதாவே பாகுக்கதான்: — “ஹாந்தாவிலெல் பூஷி ஏஞ்சால் ஸபந்தும்; ஹாத்தாக்கினீல் கேஸம் ஏஞ்சால் கேஸம்.” ராவும் பக்கும் பூத்திக்கே: — “ஹாலூயோ ஶெஶநிகாம்! மே! ஜெஹா கேவு! ஏராகிக் கெவுதாபும் தாங்கு! அதேங்! ஏஞ்சால் புத்தூயு ராகு டீரிக்காக்கங்கோ! ஏஞ்சால் காவுக்கூத்தை ஹப்பாதாக்கங்கோ! பூங்கா ஒரே மாங்குங் அதுக்கித்திக்கங்கோ!”

“ഉന്നവിൽ! ഏഴുമ്പൈൻ!!

ഉള്ളിജ്ഞപ്പുമുഖവരെ വിാശിക്കുകയുണ്ടായതു !!!”

